

Ustanovitelji: obč. konference SZDL
Jesenice, Kranj, Radovljica, Šk. Loka
in Trzin — Izdaja CP Gorenjski tisk
Kranj. Glavni urednik Anton Miklavčič
— Odgovorni urednik Albin Učakar

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik.
Od 1. januarja 1958 kot poltednik.
Od 1. januarja 1960 trikrat tedensko.
Od 1. januarja 1964 kot poltednik,
in sicer ob sredo in soboto

Letošnji gorenjski Prešernovi nagrajenci

Nagrade jim bodo podelili v petek
v Radovljici

Gorenjske občinske skupščine vsako leto podeljujejo Prešernove nagrade. Letos je žirija za podeljevanje Prešernovih nagrad predlagala občinskim skupščinam, da le-te ob letošnjem slovenskem kulturnem prazniku podelijo na Gorenjskem sedem nagrad. Občinske skupščine, ki so o predlogu žirije povečini razpravljale na zadnjih sejah minuli teden, so sklenile, da letos prejmejo na Gorenjskem Prešernove nagrade naslednji posamezniki in skupina:

JESENICE — Jaka Torkar z Jesenic za relief v sejni dvorani jeseniške občinske skupščine;

KRANJ — Janez Marenčič iz Kranja za 35-letno umetniško, vzgojnomentorsko, organizacijsko in kulturnoprosvetno delo v fotografskih organizacijah in

dr. Anton Polenc iz Kranja za delo na kulturnoprosvetnem in strokovno znanstvenem področju;

RADOVLJICA — Moški komorni pevski zbor Stane Žagar Kropa za kvalitetno kulturnoumetniško delovanje na področju zborovske glasbe in

Ivan Ribič z Bleda za filmsko in televizijsko scenariščno delovanje in drugo literarno delo;

SKOFJA LOKA — Janez Sedej za življenjsko delo oziroma razstavo ob slikarjevi 60-letnici;

TRZIC — Kamilo Legat iz Trziča za likovno ustvarjanje v letu 1970 in za likovno pedagoško delovanje.

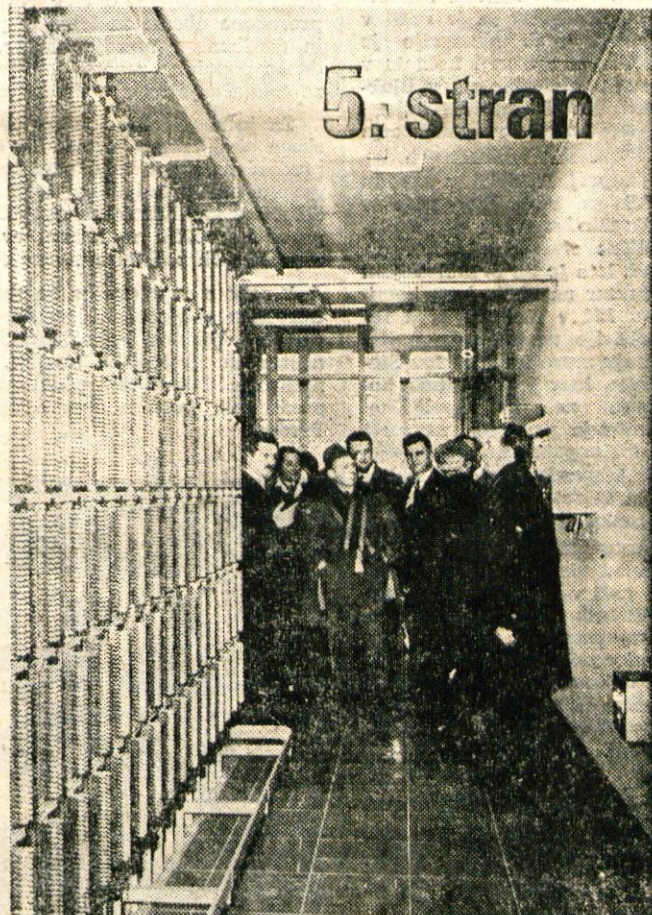
Slovesna podelitev Prešernovih nagrad gorenjskih občin za leto 1970 bo v petek, 5. februarja, ob 17. uri v Radovljici. A. Ž.

Z razgovora članov predsedstev gorenjskih občinskih sindikalnih svetov s sekretarjem centralnega sveta zveze sindikatov Jugoslavije Marijanom Rožičem v Kranju — Foto: F. Perdan

6. stran

S Cankarjevimi
Hlapci
v Smederevski
Palanki

Gostje so z velikim zanimanjem ogledovali novo avtomatsko vozliščno telefonsko centralo na Jesenicah, ki jo je ob pristojnosti generalnega direktorja PTT podjetja iz Ljubljane Franca Grbca predal namenu predsednik jeseniške občinske skupščine Franc Zvan. — Foto: F. Perdan

Pod pokroviteljstvom tovarne Alpina Ziri — njen simbol, 3-metrski smučarski čevlji, vidite na sliki — so člani turističnega društva Hotavljice minulo nedeljo organizirali zanimivo pustno-folklorno prireditev Smojkarsko tekmovanje, ki je kljub dežju v Poljansko dolino privabila okrog 3 tisoč obiskovalcev.

Anton Miklavčič — glavni urednik Glasa

Gorenjske občinske konference socialistične zveze so konec minulega meseca imenovala za glavnega urednika časnika Glas Antona Miklavčiča. Miklavčič se je rodil v Gorenji vasi, gimnazijo je obiskoval v Škofji Loki in v Kranju, univerzo pa v Ljubljani. Na filozofski fakulteti je diplomiral za profesorja angleščine in francoščine.

Najprej je delal v zavodu SRS za statistiko, nato v Tekstilindusu kot vodja statistične službe; od 1965. do 1969. leta je bil organizacijski sekretar na občinskem komiteju ZK v Kranju. Pred zaposlitvijo na centralnem komiteju zveze komunistov Slovenije, kjer je bil tajnik komisije za idejnopolična vprašanja prosvete, znanosti in idejnopolično usposabljanje komunistov, je bil nekaj časa sekretar na Višji šoli za organizacijo dela v Kranju.

Anton Miklavčič je ves čas (že od gimnazije naprej) delal tudi v različnih družbenopolitičnih organizacijah in samoupravnih organih. Je predsednik sveta za kulturo in telesno kulturo skupščine občine Kranj in član komiteja občinske konference ZK Kranj.

Albin Učakar — odgovorni urednik Glasa

Albin Učakar je bil rojen v Kranju. Gimnazijo in grafično šolo je končal v Ljubljani. Diplomiral je na prvi stopnji filozofske fakultete v Ljubljani. Od julija 1967. do 1. januarja 1969. je bil v. d. glavnega in odgovornega urednika. Takrat je bil imenovan za odgovornega urednika in to delo opravlja tudi sedaj.

JESENICE

V ponedeljek je bil v hotelu Prisank v Kranjski gori razgovor o nadaljnjem razvoju zgornjesavske doline, posebno pa njenega središča Kranjske gore. Razen predstavnikov organizacij, ki že delujejo na tem področju ali svoje turistične in gostinske objekte šele gradijo, so v razgovoru sodelovali tudi predsednik jeseniške občinske skupščine Franc Žvan, predsednik slovenske Turistične zveze dr. Danilo Dougan, član izvršnega sveta ing. Franc Razdevšek, pomočnik republiškega sekretarja za gospodarstvo Rado Lipičar, predstavnik republiškega zavoda za urbanizem ing. Jernejc itd.

Ugotovili so, da ima dolina, posebno pa Kranjska gora, lepe možnosti za razvoj zimskega in letnega turizma, da pa je pomanjkljiva infrastruktura, posebno objekti za rekreacijo, smučišča in žičnice. Več o tem bomo še pisali. —jk

V petek je bila na Jesenicah seja občinske skupščine. Najpomembnejša točka dnevnega reda je bila obravnavanje poročila o prometu in prometni varnosti v občini. Strokovne službe pri občinski skupščini so izdelale izredno skrbno poročilo, ki so ga odborniki brez večjih pripomb sprejeli. Poudarili pa so, da je prometnega znanja sicer dovolj, premalo pa je prometne kulture, zato toliko nesreč in je nevarnost, da jih bo prihodnje leto ob povečanem prometu še več. Proces motorizacije se je pri nas resnično šele začel. —jk

KRANJ

Podjetje Aerodrom Ljubljana-Pula bo pri brunarici na Krvavcu odprlo snack bar. Otvoritev novega gostinskega objekta na Krvavcu bo v petek popoldne.

RADOVLJICA

Včeraj popoldne so se sestali predsedniki krajevnih skupnosti iz radovljiške občine. Na posvetu so obravnavali predlog proračuna občine za letošnji in predlog smernic gospodarskega in družbenega razvoja občine. O istih vprašanjih pa bodo danes popoldne razpravljali tudi odborniki, ki so odgovorni za tolmačenje na zborih volivcev.

Za jutri popoldne je napovedana seja predsedstva občinskega sindikalnega sveta. Na dnevnem redu je med drugim predvidena razprava o predlogu za sklenitev družbenega dogovora o štipendijah in kreditiranju učencev ter študentov, določitev kandidatov za skupščino kulturne skupnosti in razpravo o stališčih predstavnikov družbenopolitičnih organizacij o problemih zobozdravstvene službe.

V soboto popoldne pa bo občinski sindikalni svet v dvorani Gozdnega gospodarstva na Bledu pripravil razgovor o zgodovini in političnem boju Beneških Slovencev za osnovne narodnostne in življenjske pravice. Razgovora se bodo udeležili prosvetni delavci iz radovljiške občine. Razgovor bo vodil predsednik kulturnoumetniškega društva iz Čedad Izidor Predan. A. Z.

V soboto so rezervni oficirji in podoficirji iz kranjske občine opravili izpite — Foto: F. Perdan

Jutri ustanovitev društva prijateljev Oldhama

Pisali smo že, da je komisija za medobčinsko sodelovanje pri kranjski občinski skupščini na lanskem predlogu uradnih delegacij Kranja in Oldhama v začetku januarja letos imenovala poseben iniciativni odbor za ustanovitev društva prijateljev Oldhama. Da bi v Kranju in Oldhamu ustanovili takšno društvo, sta delegaciji predlagali zato, ker obe mestji že dvanaajsto leto uspešno sodelujeta in poglobljata sodelovanje na kulturnem, turističnem in drugih področjih. Menili so, da bi društvi prijateljsko sodelovanje še bolj razširili in pogloblili.

V predlogu pravil društva prijateljev Oldhama je zapisano, da bo društvo pospeševalo sodelovanje med prebivalci obeh mest in občin na področju kulture, športa, turizma in drugih oblik družbenega delovanja. Skrbelo bo za medsebojno spoznavanje in prijateljsko povezovanje med prebivalci in še posebej med mladino obeh mest. Poskrbelo bo, da se bodo prebivalci Oldhama seznanili s kranjsko, slovensko in jugoslovansko zgodovino,

kulturo, družbeno ureditvijo ter drugim pridobitvami socialističnega razvoja pri nas. Obe društvi bosta pospeševali učenje angleščine med prebivalci kranjske občine in učenje slovenščine in srbohrvaščine med prebivalci Oldhama. Kranjsko društvo bo organiziralo in pospeševalo tudi izmenjavo obiskov, kolonij, izletov, dopustov, študentsko prakso, dopisovanje itd.

Ko je iniciativni odbor konec januarja razpravljal o pripravah na ustanovitev društva, je sklenil, da bo ustanovni zbor društva prijateljev Oldhama jutri, 4. februarja, ob 16. uri v dvorani kranjske občinske skupščine. Zato odbor vabi na zbor vse prebivalce Kranja oziroma kranjske občine, ki so v zadnjih dvanajstih letih navezali različne stike z Oldhamom. Povabljeni pa so tudi drugi občani, ki želijo, da se prijateljsko sodelovanje med obeh mestoma v prihodnje še bolj razvija. Član društva bo lahko postal vsak občan Kranja oziroma kranjske občine, ki bo izpolnil in podpisal pristopno izjavo. A. Z.

Izpiti za rezervne starešine

V soboto so se v osnovni šoli Stane Žagar na Planini končali izpiti za rezervne oficirje in podoficirje iz Kranja oziroma kranjske občine, ki jih je organizirala občinska zveza rezervnih vojaških sta-

rešin. Na teh izpitih so posebne komisije preverile znanje iz snovi, ki je bila lani objavljena v reviji Naša obramba. Zaključnih izpitov se je v kranjski občini v sedanjem izpitnem roku udeležilo okrog 90 odstotkov vseh vojaških starešin iz občine. Za zamudnike oziroma za vse tiste, ki pred dnevi še niso opravili izpitov, pa so na občinski zvezi rezervnih vojaških starešin sklenili, da jih bodo lahko opravili 12. februarja v domu JLA v Kranju.

Razveseljiv je tudi podatek, da je za zdaj kar 40 odstotkov vojaških starešin opravilo izpite z odlično oceno. Z dobrim poznavanjem zahtevane snovi pa so se še posebno izkazali rezervni oficirji in podoficirji iz združenja rezervnih vojaških starešin v krajevni skupnosti Vodovodni stolp in Planina. Razen tega pa je k nasploh dobrim rezultatom oziroma znanju precej pripomogla tudi občinska zveza, ki je pred izpiti za vse pripravila tudi poseben seminar.

Vsem rezervnim oficirjem in podoficirjem, ki so uspešno opravili izpit, so priznali tudi šest dni uspešno opravljenih vojaških vaj. A. Z.

Ocena preteklega leta in novo načrtovanje

Na petkovi 20. skupni seji obeh zborov skupščine občine Tržič je bila osrednja točka dnevnega reda analiza gospodarskega razvoja v letu 1970 in ugotovitev možnosti v letošnjem letu, razpravljali pa so že tudi o predlogu proračuna občine za leto 1971. Odborniki so se strinjali s predlogom, ki ga je pripravila skupščinska komisija za proračun. Zaradi stabilizacijskih ukrepov, katerih posledice morajo seveda delno nositi tudi občine, proračun

v letošnjem letu ne bo mogel zadovoljiti vseh potreb in bodo zaradi tega prizadete predvsem nekatere sicer nujne negospodarske investicije. Največje povečanje proračunskih postavk je pri socialnem varstvu (večje socialne podpore in višji oskrbni stroški v domovih za odrasle in mladoletne), zvišujejo pa se tudi postavke za delo državnih organov. Prav tako je v predlogu povečanje stopnje iz postavke prispevka iz osebnega dohodka za 0,15 % v korist TIS, ker je doslej manjkalo sredstva za izobraževanje občinska skupščina izločala iz proračuna kot dotacijo. Pri krajevnih skupnostih je komisija predlagala, naj le-te poleg sredstev za redno vzdrževanje cest, kanalizacij in javne razsvetljave dobe še dodatna namenska sredstva, in sicer krajevna skupnost Pristava za kanalizacijo Podvasce, KS Kovor za dokončanje kanalizacije, KS Leše za most, KS Brezje za dograditev kulturnega doma, za televizijski pretvornik pa krajevni skupnosti Lom in Jendol. Največja negospodarska investicija pa bo letos za cesto Križe—Senično, kjer računajo na soudeležbo cestnega sklada Slovenije.

O proračunu bodo spregovorili občani na zborih volivcev. Ti zbori se bodo zvrstili na območju občine konec tega meseca, nakar bo skupščina ponovno razpravljala in proračun dokočno sprejela.

Na predlog žirije za podeljevanje Prešernovih nagrad in sveta za prosveto in kulturo, je občinska skupščina imenovala za letošnjega nagrajenca akademskega slikarja Kamila Legata.

—ok

TERMIKA

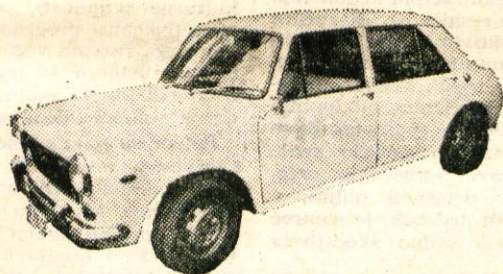
Industrijsko in montažno podjetje za izolacije Ljubljana, Kamniška ulica 25

razglašja prosta delovna mesta:

2 KV električarjev

2 KV strojnih ključavničarjev
za proizvodnjo v obratu Trata in Bodovlje pri Škofji Loki

Poskusno delo traja 3 mesece. Osební dohodek po pravilniku o delitvi osebnega dohodka. Nastop mogoč takoj ali po dogovoru. Pismene ponudbe pošljite na naslov Termika, obrat Trata pri Škofji Loki, v roku 15 dni od dneva objave.

Žrebanje bo v
Radovljici
17. februarja 1971

Veliko nagradno žrebanje

GORENJSKE
KREDITNE
BANKE

Za vlagatelje, ki do 31. 1. 1971
vložijo na hranilno knjižico ali devizni račun
— 2000 din — vezano na eno leto
— 1000 din — vezano na dve leti
— obnovijo v navedenem času rok vezave

Za vsak navedeni polog en žrebni listek
Za večji polog več žrebnih listkov

Prva nagrada

AUSTIN 1300

5 denarnih nagrad po 2000 din
5 denarnih nagrad po 1500 din
10 denarnih nagrad po 1000 din
10 denarnih nagrad po 800 din
10 denarnih nagrad po 600 din
10 denarnih nagrad po 400 din
49 denarnih nagrad po 100 din

Poleg tega bo pri žrebanju izžrebanih tudi 20 denarnih nagrad po 300 din varčevalcem za stanovanja. V poštov za žrebanje pridejo: le novi varčevalci za stanovanje, ki so v času od 1. 1. 1970 do 31. 12. 1970 sklenili pogodbo o varčevanju za stanovanje za dobo dveh let.

Po sklepu delavskega sveta podjetja

Kovinoobrt

Bohinjska Bistrica

razpisuje pet prostih delovnih mest ključavničarske ali klepar-ske stroke.

Osební dohodki po pravilniku. Praksa zaželena. Stanovanja ni. Kandidati naj vložijo prošnje z dokazili o kvalifikaciji in praksi tajništvu Kovinoobrti. Zaposlitev je možna takoj. Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

Študijo uskladiti z načrti

V občini smo vedno dovolj skrbno čuvali to območje, zato ni vzroka, da tega ne bi zmogli tudi v prihodnje. Prav zato se ne moremo strinjati, da se nam odvzema pristojnost, ki jo imamo.

Takšno je bilo stališče odbornikov radovljiške občinske skupščine, ko je bila na zadnji seji podana informacija o predlogu komisije za vprašanja regionalnega prostorskega planiranja za določitev Julijskih Alp kot območja za posebne namene. Na seji so namreč pojasnili, da izdelovalec študije oziroma komisija republiškega iz-

vršnega sveta za vprašanja regionalnega prostorskega planiranja ni upoštevala že sprejetih načrtov za območje Bohinja oziroma Julijskih Alp. Prav tako se pri razpravi o študiji niso posvetovali z izdelovalci za zdaj sprejetih načrtov. Zato so zahtevali, da sestavljalci predloga oziroma študije uskladijo svoje predloge z načrti oziroma sestavljavci v občini. Šele potem pa naj o študiji dokončno razpravlja tudi republiška skupščina.

A. Z.

Odgovor na članek

»Kaj bo z javno razsvetljavo«

Podjetje Elektro Kranj ni prevzelo v osnovna sredstva naprav javne razsvetljave na področju krajevnih skupnosti Sv. Duh, ni niti sklenjene s krajevno skupnostjo ali s kom drugim pogodbe o vzdrževanju teh naprav. V članku navedeni znesek 260 din plačuje krajevna skupnost pavšalno za porabljen električno energijo in ne za vzdrževanje. Ker iz navedenega Elektro Kranj nima nobenih

obveznosti za vzdrževanje javne razsvetljave na področju krajevnih skupnosti Sv. Duh, je trditve v članku, da Elektro Kranj ne vzdržuje naprav, netočna in nepreverjena.

Pripominjamo, da smo pripravljeni vzdrževalna dela ob vsakem času takoj opraviti, če zato prejmemo ustrezno naročilo.

Elektro Kranj
Distributivna enota Kranj

Program dela občinske skupščine

Na januarski seji so odborniki škofjeloške občinske skupščine sprejeli tudi razpored dela za tekoče leto. Že ob predložitvi programa je bilo obrazloženo, da načrt predvideva samo en del dejavnosti občinske skupščine, saj se dnevni red posameznih sej sproti dopolnjuje s trenutno perečimi problemi, ki jih ni mogoče vnaprej predvideti.

Kljub uvodni opombi pa so udeleženci seje imeli nekaj pripomb na predložen program. Tako je republiški poslanec Ivan Franko opozoril skupščino, da bi bil že čas, da bi ji poslanci poročali o svojem dosedanjem delu in

delu zbora, katerega člani so. Skupno poročilo o delu poslancev naj bi predložila Socialistična zveza. Član gospodarskega zbora republiške skupščine Tone Polajnar pa je predlagal, da bi se zlasti zbor delovnih skupnosti lahko večkrat zbral na samostojnih sejah, kjer bi obravnaval dogajanja na področju gospodarstva. Bolj pogostokrat naj bi se problematika, ki se obravnava v republiški skupščini, prenašala tudi na seje občinske skupščine. Kasneje je bil sprejet sklep, da se ta predlog uresniči v okviru kluba odbornikov.

Nekaj pomembnih zadev iz delovnega načrta bo občins-

ka skupščina obravnavala že v letošnjem prvem tromesečju. V februarju se bodo odborniki seznanili s stanjem lova ter ribolova o občini in s predlogom sistemizacije delovnih mest v upravnih organih. Marec je rezerviran za sprejetje občinskega proračuna za leto 1971, v istem mesecu bo tekla razprava o predlogu družbenega plana, osnutka novega občinskega statuta, poslovnika skupščine ter svetov. Prav tako predvideva dnevni red marčevske seje obravnavanje spremembe urbanističnega programa za področje Pušala.

A. Iglčar

Skrb za družbeni standard delavcev v tovarni »Sava«

Podjetje »Sava« praznuje letos 50-letnico obstoja in je med gumarskimi podjetji v Jugoslaviji najstarejše podjetje. V zadnjih letih je bil storjen velik napredek na področju tehnologije in organizacije proizvodnje ter produktivnosti. Proizvodni uspehi, ki jih »Sava« že vrsto let dosegla, so v veliki meri tudi rezultat skrbi za družbeni standard delavcev. Podjetje vsako leto nameni znatna sredstva za reševanje stanovanjskih problemov delavcev, regresiranje dopustov, organizacijo dnevnih in tedenskih rekreacij, organizacijo letovanj za člane kolektiva in njihove svojce, prehrano delavcev in prevoze na delo ter z dela.

Za omenjene dejavnosti skrbi v okviru kadrovske službe oddelček za družbeni standard. Za letošnje leto je z gospodarskim načrtom podjetja določeno, da se dodeli za potrebe družbenega standarda delavcev 8.000.000 N dinarjev. Za reševanje stanovanjske problematike delavcev bo porabljeno 3.500.000 N dinarjev, za regrese delavcev, njihovih otrok in upokojenec »Sava« 1.800.000 N din, za regresiranje prehrane v podjetju 2.000.000 N din, za šport in rekreacijo 100.000 N dinarjev in za prevoze delavcev prek 600.000 N din. V zgoraj navedeno vsoto pa niso zajeta sredstva za socialno dejavnost, izobraževanje in dejavnost političnih organizacij, ki se tudi financirajo iz sredstev sklada skupne porabe.

Čeprav so navedena finančna sredstva za 2800-članski kolektiv kar precejšnja, ima podjetje posebno na stanovanjskem področju še precej nerešenih stanovanjskih problemov. Trenutno ima vložene prošnje za dodelitev stanovanj in posojila za individualno gradnjo 250 delavcev, to je skoraj 10% vseh zaposlenih savčanov. Kadrovska služba je v letu 1970 izdelala analizo stanovanjskih razmer delavcev, ki imajo vložene prošnje za stanovanja. Analiza je pokazala, da še vedno precej delavcev živi v nemogočih stanovanjskih razmerah. Na osnovi rezultatov analize so se samoupravni organi odločili, da se v prihodnje več sredstev namenja za individualno gradnjo in odkup stanovanj. Pri odkupu stanovanj bodo delavci prispevali različne zneske, odvisne od njihovega osebnega dohodka na družinskega člana. Prav tako bo doba vračanja dodeljenega posojila odvisna od višine posojila in osebnega dohodka na družinskega

člana. S tako obliko dodeljevanja posojil se bo omogočil odkup stanovanj tudi takim delavcem, ki imajo nižje osebne dohodke. Pri financiranju nakupov stanovanj se bo podjetje na osnovi vrločnih sredstev posluževalo tudi bančnih posojil.

Hitrejša reševanje stanovanjskih problemov delavcev pa v znatni meri zavira prepočasna gradnja stanovanj za trg. Gradbeno podjetje Projekt je z gradnjo stanovanj v zaostanku za več kot leto dni, zato letos v Kranju sploh ne bo možno kupiti stanovanj, čeprav so na voljo finančna sredstva. Poseben problem pa predstavlja cena stanovanj, ki so se od leta 1965 povečale za več kot 100%. Omenjena nestabilnost na področju gradnje stanovanj za trg povzroča med delavci nezaupanje, ker ne vedo, kdaj bodo na voljo stanovanja in po kakšni ceni. Posledice tega nezaupanja pa so očitne. Delavci se v velikem številu odločajo za individualno gradnjo, čeprav za tako obliko reševanja svoje stanovanjskega problema nimajo osnovnih materialnih pogojev. Če se v bližnji prihodnosti ne bo uredilo vprašanje organizirane gradnje za trg po zmernih cenah, bo v Kranju še več divjih gradenj, poleg tega pa vrsto socialnih problemov tistih delavcev, ki so začeli graditi lastno hišo, na voljo pa ne bodo imeli dovolj sredstev za ostale najnujnejše življenjske potrebe.

»Sava« posveča posebno skrb tudi letovanju članov kolektiva. Ker podjetje nima svojega počitniškega doma, se v času kolektivnega dopusta rezervirajo pri različnih turističnih agencijah ležišča v njihovih hotelih ali počitniških domovih. Lani so člani kolektiva lahko letovali v počitniškem domu »Zavoda za letovanje« Kranj v Novigradu, v organizaciji turistične agencije Alpe-Adria pa na Rabu, v Poreču, Selcah pri Crikvenici, Vodica pri Šibeniku in Kaštel Štefiliću pri Splitu. Poprečna cena dnevnega pensiona v navedenih krajih je bila 40 N din na dan, v Novigradu pa samo 33 N din. Ker so dobili delavci v lanskem letu regres v višini 400 N din, je »Sava« praktično plačala vsakemu delavcu 10 dni dopusta na morju.

Podobne dogovore za letovanje naših delavcev bo podjetje sklenilo tudi letos. Pravico do regresa v isti višini kot član kolektiva pa bodo imeli tudi savski upokojenici. Kadrovska služba bo tudi za

nje organizirala letovanje v Novigradu, kjer bodo po zmernih cenah preživeli letni dopust.

Podjetje posveča podobno skrb kot za letovanje tudi dnevni in tedenski rekreaciji delavcev. V okviru sindikalnega odbora podjetja deluje ta odbor za šport in rekreacijo in kulturna dejavnost. Športne sekcije za nogomet, roket, odbojko, smučanje, kegljanje in šah so zelo aktivne, velike uspehe pa dosega folklorna skupina »Sava« s pevci, saj so nastopili v raznih krajih naše domovine in celo v inozemstvu.

Za nemoteno dejavnost navedenih sekcij bo podjetje letos namenilo 100.000 N din. Kadrovska služba ima v načrtu, da bo zaposlila strokovnjaka za področje delavske rekreacije, ki bo strokovno vodil dnevno in tedensko rekreacijo delavcev.

Tudi področje prehrane je v podjetju dokaj dobro organizirano. Delavci imajo v restavraciji na voljo topli obrok in kosilo. Za malico prispevajo samo 0,80 N din, za kosilo pa 3 N din, čeprav je ekonomska cena za malico 3,50 N din, za kosilo pa 6,50 dinarjev. Podjetje prispeva k stroškom prehrane letno 2.000.000 N din.

Podjetje »Sava« je spoznalo, da mora biti skrb za družbeni standard delavcev sestavni del poslovne politike podjetja, saj le od zdravih in vsestransko usposobljenih delavcev lahko pričakujemo, da bodo na svojem delovnem mestu dosegali take proizvodne rezultate kot se od njih pričakujejo. Rezultati dela pa se poznajo pri osebnem dohodku in ostalih dobrinah, ki jih podjetje nudi svojim delavcem.

F. Dolenc

TRŽIČ

Konec preteklega tedna je TIS Tržič razpravljala o merilih za financiranje vzgoje in izobraževanja v letošnjem letu ter o politiki nadaljnjega štipendiranja dijakov in študentov. Čeprav so prispevki iz osebnih dohodkov in prometni davek določeni z zgornjo mejo 10,8% povečanja na lanska sredstva, vendar predvidevajo, da se bodo dohodki temeljne izobraževalne skupnosti povečali za dobrih 20%. Ta porast bo omogočil povečanje osebnih dohodkov prosvetnih delavcev sprva za 11% (zvezna omejitev!), materialnih izdatkov pa za 15%. Kolikor bi se osebni dohodki v drugem tromesečju sprostil, upajo pri TIS, da bi lahko zrasli osebni dohodki prosvetnih delavcev tudi za 18%, s čimer bi se v večji meri približali prejemkom v ostalih dejavnostih. V letošnjem letu bo TIS financirala tudi del dodatnih dejavnosti šol, zlasti male šole, varstvo učencev — vozačev in podaljšano oziroma celodnevno bivanje otrok v šoli. Prav tako bo primaknil nekaj denarja za šolske mlečne kuhinje in tako zmanjšal direktne stroške staršev.

Sedanje štipendije ne ustrezajo več stroškom šolanja, zato je TIS pripravil nova merila, ki občutno zvišujejo višino štipendij. Dokončen sklep o tem bodo sprejeli na prihodnji seji.

Moto četrtkove seje občinske konference SZDL Radovljica je bil: Upoštevati mnenja in pripombe občanov

Upoštevati mnenja in pripombe občanov

Najnovejši gospodarski ukrepi, ki smo jim bili priča konec prejšnjega meseca, verjetno bolj kot karkoli drugega terjajo temeljite organizacijske spremembe vseh osnovnih dejavnosti družbenopolitičnega življenja pri nas. Občani, od katerih je odvisen uspeh ali neuspeh stabilizacijskih procesov — oziroma, če hočete, tretje jugoslovanske reforme — imajo pravico spoznati resnico in zvrediti, kaj jih čaka, kakšne bodo neposredne posledice devalvacije. Standard utegne trpeti, kar seveda ni prijetno. Najhuje prizadeti upravičeno pričakujejo zaščito. Toda kam se obrniti, kje sprožiti pomisleke, težave?

Vlogo prijatelja človeka, vlogo demokratične tribune, ki sprejema, upošteva in uresničuje mnenja ter kritike državljanov, mora prevzeti SZDL. To zamisel so podprli vsi udeleženci 4. seje občinske konference socialistične zveze Radovljica. V odkritosrčnem nagovoru, posvečenem oceni dosedanje učinkovitosti članov konference in krajevnih organizacij, je predsednik Jošt Rolc poudaril, da trenutno stanje zahteva od SZDL velike napore, premagovanje nekdanje togosti in hitrejša približevanje ljudem.

»Rešitev tiči v delegatskem sistemu, ki ga sicer še nismo uveljavili neposredno, ki pa mora zlasti v večjih gospodarskih organizacijah nemudoma postati resničnost. Razprave po kolektivih kažejo, da večina razume in sprejema »zategovanje pasu«, vendar moramo tudi kritičnim, odklonilno razpoloženim posameznikom omogočiti, da povedo svoje pomisleke. Sproščanje nevolje v drugačni obliki, v sumljivih družbah, je namreč praviloma vedno škodljivo.«

Tovariš Rojc se je nato lotil vprašanja elastičnosti socialistične zveze, ki naj pritegne k sodelovanju čim več interesnih skupin, društev in ustanov. Zlasti bo treba razgibati mladino. Stare oblike delovanja (občasni množični sestanki, zborovanja itd.) bi v današnjih razmerah odpovedale. Edino stalno, sprotno delo in polna zavzetost krajevnih organizacij, ki so spo-

sobne same reševati tekoče probleme, omogočajo neoviran pretok vpliva od baze navzgor in obratno. Pretok vpliva omogoča posamezniku, da uveljavlja določena stališča, da jih posreduje občinski in — če je nujno — tudi republiški konferenci. Naštetim zahtevam bi naj bili prikriti programi dela KO, ki ne smejo presegati zmogljivosti skupine, ampak ostati v realnih okvirih.

Pod drugo točko dnevnega reda smo poslušali poročilo o delu občinske konference SZDL Radovljica in njenih organov v letu 1970. Iz povedanega je razvidno, da se je konferenca lani lotila vrste pomembnih akcij. Zlasti važne so priprave na ustanovitev kulturne skupnosti, podpora sanacijskemu programu nadaljnega razvoja vzgojno-raziskovalnih ustanov in izgradnje osnovnih šol ter analiza dosedanje pomoči ostarelim.

Potem so navzoče seznanili s spremembami Pravil, osnovnega vodila sleherne občinske konference, ki so ga Radovljčani sprejeli januarja 1970. Republiška konferenca je namreč izdala dokument z naslovom Socialistična zveza danes. Le-ta sugerira vrsto dodatnih ukrepov, ki posodobijo delovanje krajevnih forumov in dvigajo njihovo učinkovitost. Po novem bo radovljiška konferenca štela 74 stalnih članov (prej 56) in spreminjajoče se število nestalnih članov. Prve volijo krajevne organizacije (2/3) in samoupravni organi podjetij, ustanov, skupnosti, društev ter ostalih združenj v komunih (1/3), druge pa — glede na obravnavano problematiko — imenuje izvršni odbor občinske konference. Poleg gornje spremembe je tu še kopica vzporednih dopolnitev, od katerih velja omeniti zlasti člen o uvedbi podeljevanja priznanj OF za posebne dosežke na področju družbenopolitičnega in društvene aktivnosti. Podeljevali jih bodo posameznikom in organizacijam, in sicer vsako leto 27. aprila.

Člani konference so določili tudi datum 5. seje, ki bo 15. aprila. Do tedaj naj bi se namreč končala serija delovnih konferenc v krajevnih organizacijah, medtem ko naj bi delavski sveti in samoupravni organi izvolili delegate nove občinske konference.

Trgovsko podjetje Murka iz Lesc je odprlo v ponedeljek v osnovni šoli Prežihovega Voranca na Jesenicah vsakoletno razstavo pohištva, ki bo odprta do ponedeljka, 8. februarja. — Foto: F. Perdan

Nova vozliščna telefonska centrala na Jesenicah

S tem je omrežje vozliščnih telefonskih central na Gorenjskem popolnoma obnovljeno in predstavlja soliden temelj za nadaljnji razvoj PTT omrežja

V soboto so na Jesenicah s skromno slovesnostjo predal namenu vozliščno avtomatsko telefonsko centralo. Otvoritev pomeni tudi začetek praznovanj 10. obletnice samostojnosti podjetja za PTT promet iz Kranja, ki se je na začetku 1961. leta izločilo iz takratne PTT direkcije.

Zmogljivost jeseniške vozliščne centrale dosega 100 medkrajevnih in 1000 lokalnih priključkov. S tem objektom je omrežje vozliščnih telefonskih central na Gorenjskem popolnoma obnovljeno in razširjeno, njegova zmogljivost pa je povečana za petkrat. Ob ustanovitvi kranjskega PTT podjetja so imele gorenjske centrale 200 priključkov, danes pa imata vozliščni centrali na Jesenicah in v Škofji Loki po 1000 lokalnih priključkov, Radovljica 700, Kranj pa 3000. V montaži pa je že 4000. priključek kranjske centrale. Jeseniška vozliščna centrala je pomemben objekt v telefonskem omrežju Gorenjske, saj omogoča razen lokalnega telefonskega prometa v mestu še povezave z Mojstrano

in Kranjsko goro. Prej je imela pomembno vlogo hišna centrala Zelezarne z 800 priključki. Z novo centralo pa bo železarska razbremenjena in bo rabila le za potrebe tega kolektiva. Prav tako se je izboljšala povezava z ostalimi centralami na Gorenjskem, saj je povsod položen visokofrekvenčni kabel, možne pa so tudi zveze z UKV tehniko, ki še niso popolnoma nared. Tako bo na koncu letošnjega leta med Kranjem in Jesenicami že 48 zvez, zmogljivost kabla pa omogoča 96 zvez.

Da je danes gorenjsko omrežje edino v Jugoslaviji popolnoma avtomatizirano, so bila potrebna precejšnja sredstva. PTT Kranj je za te potrebe v desetih letih porabilo 4,9 milijarde starih dinarjev, samo za objekte v jeseniški občini pa 740 mili-

jonov starih dinarjev. Nova jeseniška centrala je veljala 239 milijonov dinarjev. Čeprav je telefonsko omrežje na Gorenjskem že precej razvejano (7,8 telefona na 100 prebivalcev, SRS 5,3, SFRJ 2,7), so prošnje za nove priključke vedno številnejše in jih je na Gorenjskem kar 1.840, samo v jeseniški občini pa 220. Zato bo treba novi centrali dodati še 1000 priključkov, kar bo veljalo 596 milijonov starih dinarjev. Kljub temu je jeseniška občina najbolj »telefonsko« urejena občina na Gorenjskem.

Z otvoritvijo nove centrale na Jesenicah je končana 1. faza izgradnje telefonskega omrežja na Gorenjskem, kar je obenem tudi krona desetletnih naporov podjetja za PTT promet iz Kranja.

J. Košnjek

»Čaka nas najbolj zahtevna naloga:«

Ohraniti življenjski standard

V soboto dopoldne so se v Kranju sestali člani predsedstev gorenjskih občinskih sindikalnih svetov, kjer so se s sekretarjem centralnega sveta zveze sindikatov Jugoslavije Marijanom Rožičem pogovarjali o položaju, nastalem po devalvaciji, nadaljnjih stabilizacijskih ukrepih in nalogah, ki v zvezi s tem čakajo sindikate. Čeprav po razgovoru niso sprejeli konkretnih sklepov (to niti ni bil namen) so udeleženci med vrsto vprašanj izrazili tudi stališča o nekaterih aktualnih vprašanjih.

Tovariš Rožič je uvodoma pojasnil da se je zveza sindikatov v zadnjem času močno zavzemala, da se v cilje letošnjega ekonomskega razvoja vgradi tudi socialna gotovost, to pa še posebej zato, ker se udeležba življenjskega standarda v nacionalnem dohodku zmanjšuje. Poudaril je, da sindikate in tudi vse druge, ki bodo v prihodnje delovali za stabilizacijo in uresničitev reforme, čaka zelo zahtevna naloga: ohraniti življenjski standard. Skupščina je takšen sklep sprejela. Dejal je, da v javnosti vsak dan lahko zasledimo napovedi o velikih investicijskih programih in menil, da so ti ena največjih nevarnosti za stabilizacijo. Trenutno najbolj kočljivo vprašanje po novem tečaju dinarja pa so cene. Za zdaj je predvideno, da se zvišajo cene za elektriko, prevoz (železnica), poštno storitve in za nafto oziroma njene derivate. Zvezni izvršni svet je prav na zahtevo sindikatov imenoval posebno skupino, ki bo v prihodnje preučevala politiko cen, delitev dohodka in osebnega dohodka. Omenil je, da

bo zveza sindikatov še naprej vztrajala, da cene ostanejo določen čas pod kontrolo in da se pred posameznimi spremembami iz ekonomskih in vseh drugih vidikov preuči, kakšne posledice bi nastale ob posameznih sprostitvah.

Ob tej priliki so udeleženci nekajkrat opozorili, da bi podražitev elektrike takoj sprožila verižno reakcijo za nove podražitve. Ob tem je tovariš Rožič poudaril, da moramo računati, da se bomo v prihodnje sploh srečevali z dvema vrstama pritiskov. Na eni strani se bodo mnogi v imenu samoupravljanja borili za višje cene, hkrati pa po drugi strani za stabilizacijo. Prav zato, so opozorili v razpravi, je v prihodnje pri sprejetju slehernega ukrepa treba preučiti vse razloge ter predvideti in napovedati, kaj se bo zgodilo po njem. Na to mnenje so tovariši Rožiča še posebej opozorili, ko bodo v zveznih organih potekale razprave o novih ukrepih.

Sekretar centralnega sveta zveze sindikatov Jugoslavije je uvodoma pojasnil tudi naloge, ki v prihodnje čakajo sindikate. Rekel je, da morajo sindikati nenehno spremljati gibanje osebnih dohodkov, skrbeti za družbeni vpliv pri gibanju življenjskih stroškov, računati na nove probleme v zvezi z zaposlovanjem, odstranjevanje pogojev, da bi ljudje odhajali na delo v tujino, prizadevati si, da se ohrani življenjski standard v industrijskih centrih, izdelati predloge za razbremenitev gospodarstva na posameznih področjih in še posebej spremljati položaj v kolektivih, ki dobro gospodarijo in se bodo znašli v težkem položaju zaradi precejšnjega uvoza.

Kratka in zgoščena ocena uspešnega sobotnega razgovora bi torej bila: Določitev novega tečaja dinarja je bila nujna. V prihodnje pa je treba vsestransko preučiti vsak ukrep, ne popuščati različnim pritiskom, zagotoviti pogoje, da se socialne razlike ne bodo še bolj povečale, ohraniti življenjski standard, razbremeniti gospodarstvo itd. Ali z drugimi besedami zagotoviti in postaviti takšne pogoje za uresničitev stabilizacije, da ne bo čez čas obstajala nevarnost, da se ponovno najdemo v težkem položaju. To pa je seveda naloga, ki je ne moremo zahtevati samo od zveze, marveč tudi od drugih družbenopolitičnih skupnosti, delovnih organizacij oziroma od vseh, ki smo se znašli v današnjem položaju.

A. Zalar

Trgovsko podjetje Chemo iz Ljubljane je odprlo v ponedeljek na Jesenicah (Javornik) svojo peto poslovalnico, združeno s skladišči, zato bodo razen gospodinjskih pripomočkov (čistilnih sredstev, barv in lakov) prodajali tudi reprodukcijski material. Nova trgovina je povsem specializirana, kar je prvi primer v tem delu Gorenjske. Prvi kupec je bila Helena Mavrič z Javornika, ki so jo nagradili z zavojem mixala. (jk) — Foto: F. Perdan

PROJEKTIVNO PODJETJE KRANJ

Cesta JLA 6/I
(nebotičnik)

IZDELUJE
NACRTE
ZA VSE
VRSTE
GRADENJ

KAJ JE PISAL

Gorenjec

PRED SEDEMDESETIMI LETI

Bralčevo pozornost gotovo zbude drobne vesti v »Gorenjcu«, ki skoro v vsaki od januarskih števil letnika 1901 poroča o občnih zbiorih Gorenjskega Sokola v raznih večjih gorenjskih krajih. Eno od takih vesti v izvilku ponatiskujemo:

GORENJSKEGA SOKOLA šesti redni občni zbor se je vršil v soboto, 19. t. m. v Kranju. Izvanredna mnogobrojna udeležba je pričala, kako se Sokoli živo zanimajo za svoje društvo. Starosta brat Ciril Pirc je poudaril, da društvo še nikoli ni imelo toliko članov, toliko nastopilo ter da je sedaj v zelo ugodnem gmotnem položaju. Poleg resne redne telovadbe in nastopov, je društvo priredilo tudi več izletov. Članov šteje Gorenjski Sokol v Kranju nad sto.

Ob čitanju te vesti izpred dolgih sedemdesetih let se bo marsikdo od starejših in srednjeletnih Kranjčanov spomnil živahne telovadne dejavnosti v Kranju, posebno v letih med obema vojnama.

Resda ni bilo med sokoli in Orli kake posebne pristranosti, toda delo obeh telovadnih organizacij je pa le bilo koristno za zdravje kranjske mladine. Posebno Sokoli so imeli ugodne pogoje za delo, ker so imeli lepo in prostorno telovadnico (današnji delavski dom).

Potem je prišel okupator, razgalil obe telovadni društvi in zasedel njihove dvorane. Sokolsko telovadnico je preuredil kot kinematograf za svojo soldatesko lep in funkcionalen balkon je grobo zazidal, da je tako dobil operatersko kabino.

Ko pa se je okupator kot poraženec moral umakniti, smo vsi stari Kranjčani in bivši Sokoli pričakovali, da bo Narodni dom s svojo telovadnico spet služil svojemu prvotnemu namenu — da se bo v njem krepilo zdravje miadega rodu.

Doživeli pa smo razočaranje. Menda zato, da ne bi okupatorja in njegovih posegov v naše društveno življenje pozabili, smo v bivši telovadnici kino obdržali. In s filmi take ali drugačne baže »krepili« mlado generacijo.

Mali Kranj (štel je pred 70. leti le 2473 prebivalcev, v obdobju med obema vojnama pa le nekoliko več) je imel telovadnico — zdaj mora telovadno društvo »Partizan« gostovati po šolah...

In tako smo vzgojili rod zgrbljenih, ozkoprskih dolgo-lascev, ki tavajo podnevi in ponoči po mestu, od kina do kina, od lokala do lokala. Ali bo ta mladina zmožna — če bo potrebno — braniti domovino? Srečen bom, če se bo moja bojazen izkazala za neupravičeno in črnogledo.

No, sedaj pa nadaljujmo paberkovanje po starem »Gorenjcu«. Pred seboj imam številko z dne 9. februarja 1901. Skrbno sem pregledal vse članke, vesti in novice — a nikjer nisem zasledil besedice o obletnici Prešernove smrti... Naši brumni predniki so spričo strankarskih razprtij in raznih čenč, na pesnika kar lepo pozabili. Pač pa preberemo v »Gorenjcu« takole dušno pašo:

VOLKOVI so razmesarili pet vojakov na Bolgarskem. Vračali so se z dopusta in šli skozi gozd. Našli so ljudje za njimi le še orožje in nekaj kovinskih stvari, ki so ležale naokrog in celo tropo mrtvih volkov, kar je dokaz, da so se morali nesrečniki hrabro boriti za svoje življenje.

BLAZEN ČIN MATERE. Slikarjeva žena Leskovic je v neki vasi na Koroškem te dni zagrabila svoja še speča otroka in ju iz tretjega nadstropja vrgla na cesto, potem pa še sama skočila za njima. Vsi so se ubili. Žena je stori-la ta blazen čin, ker so ji zaprli moža.

SREDSTVO ZOPER RAKA je menda iznašel neki italijanski zdravnik. Dosegel je ž njim že več uspehov.

ZABAVNI VEČER Narodne čitalnice je preteklo soboto lepo uspel. — Navse je presenetila plesaželno mladino praktično napravljena ventilacija. Sedaj ni več nevarnosti, da bi se kdo zadušil med plesom.

V DOBRICAH NA KOROŠKEM se je zidarski delavec Dominik ponoči baje preveč odel čez glavo in umrl vsled zadušjenja.

BLEJSKO JEZERO je čez in čez zamrznjeno, da drži voz in vprego. Domačini polnijo z ledom ledenice, tuji drsalci pa brže po zrcalno gladki ledeni ploskvi.

č. z.

S Cankarjevimi Hlapci v Smederevski Palanki

Od 15. do 17. februarja je bila Dramska družina pri Prešernovem gledališču v Kranju gost mesta Palanke v Srbiji, v osrčju Sumadije. Z nami je bil na gostovanju tudi predstavnik kranjske občinske skupščine Anton Miklavčič, ki je predsedniku občine Palanka prenesel naše skupne želje za vsestransko sodelovanje med obema mestoma. Naše gostovanje je bilo ponovna potrditev tistega prijateljstva, ki se je izkazalo v težkih dneh druge svetovne vojne, ko so bile družine iz Kranja, Skofje Loke in Poljanske doline pregnane in so našle svoj drugi dom v Palanki in v bližnjih krajih njene okolice. To pristrčno in pristno prijateljstvo smo čutili ob vsakem koraku; gostoljubnost in naklonjenost naših gostiteljev nas je spremljalo neprestano od beograjskega letališča, kjer so nas čakali, do sprejema v njihovem kulturnem domu, pri predsedniku občinske skupščine Stanimiru Ivanoviću, na Ljudski univerzi, v tovarni vagonov in metalnih konstrukcij Goša, na Oplehcu in Topoli, pri upravi Kiseljaka, ob spomeniku prvim žrtvam za svobodo, ob otvoritvi razstave kranjskih umetnikov in končno velika pozornost in prizadevnost naših stalnih spremljevalcev tov. Kraljeviča, tov. Snežane in tov. Miloša, da je bilo naše bivanje v Palanki čim bolj prijetno in vzdušje domače.

Mesto Palanka proslavlja v tem letu 950-letnico svojega obstoja in ima pred seboj obširen program kulturnih prireditev, ki so se začele že septembra 1970 in bodo trajale do oktobra 1971. V ta programski okvir so zajeti vsi zgodovinsko pomembni datumi, ki so kulturno, politično in gospodarsko oblikovali današnjo podobo Palanke in njenih prebivalcev.

Razstava kranjskih umetnikov Batiste, Kumpa, Marchla, Tuška in Simoniča je bila v domu JLA. Otvoritvi so prisostvovali predsednik skupščine, funkcionarji političnih organizacij, ljubitelji umetnosti in Kranjci v Palanki, kot so nas po domače imenovali. Razstavo je odprl Dušan Kraljevič, predsednik Centra za kulturo. Citiram nekaj vrstic iz ocene v Naši komuni: »Kompozicije kranjskih umetnikov so pojoča igra barv, kjer je odstranjena figuralna plat slike, ki jo bogato zamenjujejo s čistimi toni skladnosti. Saša Kump je s svojimi optimističnimi oblikami prikazal zelo originalne koloristične rešitve. Milan Batista in Stefan Simonič sta razstavila grafična dela. Pristna sta v ustvarjanju smisla neke svojstvene dimenzije in ta dva umetnika nadaljujeta bogato tradicijo slovenske grafike. Henrik Marchel in Vin-

ko Tušek sta se predstavila s štirimi barvnimi kompozicijami. Odnos teh barv je v toplih tonih študijske vizualnosti, čiste v izrazu in smiselne v namenu.«

Tudi predstavo Cankarjevih Hlapcev je publika pristrčno, pozorno in lepo sprejela, kot med drugim piše poročevalka in ocenjevalec v listu Naša komuna: »Publika je s hvaležnostjo sprejela umetnost, katero so nam nudili gostje z odra našega gledališča. Tej atmosferi so dali posebno razpoloženje nagovori in darila ob koncu predstave, ki sta jih izmenjala predsednik gledališkega sveta Prešernovega gledališča in Dušan Kraljevič, predsednik centra za kulturo.« Koliko zanimanja je vzbudila naša predstava, lahko vidimo po stolpcih, ki so napolnili kar lepe rubrike v lokalnem listu. Med ostalim piše novinarka Draga Paunič: »Prešernovo gledališče iz Kranja je v dvorani gledališča v Palanki odigralo Cankarjevo dramo Hlapci in prav to je bila predstava, redka v svoji visoki umetniški interpretaciji. Prešernovo gledališče je pokazalo visoko negovano odrsko kulturo, scene, ki v niansiranju razpoloženja daje poln višek v ljudski tragiki popolno plastičnost. Kar je v predstavi najbolj impresionalno, je bila uigranost in skladnost ansambla in njegova moč, da prikaže Cankarja enkratno celovito v enem dihu njegove besede. Režija Milana Koruna in Staša Potočnika je sugestivna in je z uspehom izrazila emocionalna nasprotja poedincev, kot družbenopolitično poanto

Cankarjeve drame. Jermanov lik je odigral Jože Kovačič s takim poletom, da je pred nami rastel od scene do scene, ta nesrečni učitelj, ki je žrtvoval sebe za svobodo prepričanja. Tone Dolinar je interpretiral lik Hvastje, tega pokornega in režimsko vzgojenega učitelja, ki pa je v bistvu zlomljen in pritisnjen od življenja. Scenarija Saša Kumpa in kostimi Marije Kobijeve so dopolnjevali uigranost in skladnost ansambla in tako izpolnili relief te sijajne drame.«

Ob koncu ne bi smela mimoliki prisrčnih stiskov rok in izrazov resnične bratske gostoljubnosti, da ne bi omenila tov. Borke Jelič, ki nas je pred odhodom domov vse povabila na kavo in tako oživela v svojih spominih tiste tragične dni naše novejšje zgodovine, ko so Palančani z odprtimi rokami in s srcem sprejeli naše slovenske pregnance in dokazali, da se prijateljstvo kuje v nesreči.

Dragi naši prijatelji v Palanki, hvala vam in na svidenje v Kranju!

B. Iglč

PETEK — 5. februarja, ob 19.30 I. Cankar: HLAPCI — otvoritev tedna slovenske drame v počastitev Prešernovega spomina, 25. letnice obstoja Prešernovega gledališča in 40 let gledališkega dela tov. Mirka Cegnarja

Razstava slikarjev slovenskih železarn

V mali dvorani delavskega doma na Jesenicah bodo v soboto odprli razstavo slikarjev amaterjev treh slovenskih železarn. Poleg del jesenjskih železarjev, vključenih v društvo DOLIK jesenjske

Svobode, bodo namreč letos prvič na Jesenicah razstavljali tudi slikarji iz Štor in Raven. Ob otvoritvi bo tudi kratek koncert pevskega zbora jesenjske železarne Jeklar. P. U.

Komunalni servis Kranj

razpisuje prosto delovno mesto

vodjo DE gradenj

Za razpisano delovno mesto se poleg splošnih pogojev zahteva: gradbeni inženir I. stopnje s triletno prakso ali gradbeni tehnik s šestletno prakso. Ponudbe z življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju pogojev je treba poslati na naslov Komunalni servis Kranj, Mladinska 1. Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

Prešeren v leposlovju

V petek, 5. februarja, bo od 17. ure dalje v spodnjih galerijskih prostorih Prešernovega spominskega muzeja v Kranju odprta razstava »Prešeren v leposlovju«, ki pa bo hkrati tudi uvodni akord k letošnjim počastitvam 122. obletnice pesnikove smrti v Kranju.

STRUKTURA RAZSTAVE

Ker bo razstava gotovo eden od do sedaj najpopolnejših prikazov slovenskih in neslovenskih umetniških književnih del, ki jim je kot snov obravnave rabil naš prvi poet — kot pesnik ali kot človek. Ali pa je neko literarno delo obravnavalo Prešernovo pesnitev, Prešernov čas, usodo. Prikazana bodo tudi dela, ki so nastala ob misli na Prešerna, na njegovo Vrbo in podobno. V to poslednje poglavje sodi — nenavadno naključje! — vrsta pesnitev, ki so jih ustvarili tujerodni prešernoljubi (Rus, Ukrajinec, dva Čeha, trije Nemci in Francoz).

Izbor seveda ne bo mogel prikazati prav vseh umetniških literarnih del, ki obravnavajo Prešerna kot svojo glavno temo, saj so bile priprave za razstavo časovno omejene. Kljub temu bo letošnji prikaz Prešerna — gledan z drugačne strani kot prejšnja leta — gotovo zanimiv za slehernega pesnikovega častilca.

Pri opisu razstave imam v mislih več aspektov: prikazati, kako so o pesniku pisali drugi pesniki, kako novelisti in romanopisci, kako dramatik — pa naj so bili našega ali tujega rodu.

V izbor sem vzel vse dosegljivo gradivo, tako resnične umetnine kot preproste, naivne črtice — saj so vsi avtorji gotovo pisali iz čistega srca. Tudi ni bila moja naloga razsojati, pač pa prikazati literarna dela, v kar se da objektivnem izboru.

Taka bo notranja struktura razstave; na zunaj pa bo vse zelo preprosto: v vitrinah bodo prikazana dela v knjigah in revijah, na sten-skih panojih pa bodo v fotografskih povečavah prikazani avtorji-pesniki, pisatelji in dramatik, ki so svoja dela ustvarjali z mislijo na Prešerna. Vseh upodobitev bo šestinideset. — Odprta pa bo razstava do 18. februarja vsak dan od 10. do 12. ure in od 17. do 19. ure. Vstopnine ne bo nobene.

ODMEVI V PESNIŠTVU

Na prvo mesto (poudarjam, da naštevam kronološko, ne glede na kvaliteto dela) vsekakor kaže postaviti žalni sonet. »Na grobu slavnega pesnika«, ki ga je že 14. svečana (febru-

arja) 1849 objavil Miha Kastelic v Novicah — torej prej kot teden dni po pesnikovi smrti!

Drugo mesto gre Litijanu (pseudonim — kaj če se za njim ne skriva Prešernov tihi častilec gradbeni inženir Franc Potočnik, ki je kot rečni nadzornik res živel v Litiji; to je oni Potočnik, ki je od Goldensteina že leta 1851 odkupil Prešernov portret in ga pozneje poklonil Franu Levcu; od njegovih potomcev je sliko odkupila kranjska občina; zdaj je dragocena podoba v Prešernovem spominskem muzeju). Litijan je v Slovenski Bčeli (Celovec 1850) objavil pesem »Nad grobom Prešerina«.

Tretje mesto — kronološko seveda — kaže pripisati Josipini Turnograjski, ki je v avgustu l. 1851 napisala v svoj dnevnik prelepo poetično impresijo o obisku Prešernovega groba (prvega, ob zidu! — op. Č. Z.). Njen srčni izliv, napisan v takratnem »luninem« jeziku, je objavil prof. A. Gspan v Slavistični reviji l. 1949.

Z mislijo na Prešerna so pisali pesmi še Fran Levstik (l. 1852 in 1863 v Novicah), Matija Ravnikar (l. 1851 v Slovenski Bčeli in l. 1858 v Novicah), Josip Stritar (l. 1868 v Mladiki, l. 1872 v Zori, leta 1876 in l. 1877 v Zvonu) in Luiza Pesjakova (l. 1886 v Ljub. Zvonu).

Po prelomu stoletja, torej že od l. 1900 dalje, so pisali pesmi o Prešernu:

Dragotin Kette, Anton Medved, Anton Aškerc, Alojz Gradnik, Engelbert Gangl, Griša Koritnik, Rudolf Maister, Ljudmila Poljanec, Ivan Zorman, Oton Zupančič, Lili Novy, France Slokan, Anton Vodnik, France Kosmač, Branko Rudolf, Dora Gruden, Cvetko Golar, Leopold Stanek, Fran Roš, Fran Albrecht, Lado Premru in drugi.

TUJI PEVCI

Poseben odstavek posvečamo tujerodnim pesnikom, ki jih kot častilce našega gosta poeta, uvrščamo v okvir razstave »Prešeren v leposlovju«.

Prvi se je v pesniški obliki poklonil Prešernu avstrijsko-nemški pesnik Anastazij Grün (l. 1849), kot drugega v nemščini pišočega pesnikovega častilca smemo šteti Antona Laschana viteza Moorlanda, Prešernovega osebnega prijatelja; v rokopisu se je ohranil njegov sonet »An Freund dr. Preshern« (objavljen je bil šele l. 1925), sledil mu je Edward Samhaber (l. 1880), za njim Čeh Jaroslav Vrchlicky (l. 1905), Francoz L. C. Meurville (l. 1930), Ukrajinec Maksim Riškij (l. 1946) in Rus Nikolaj Tihonov (l. 1947).

Rilskega pesem »Dim Prešerna (Prešernov dom) je bila objavljena tudi v ruskem prevodu. Prav tako je Vrchlicky pesem »Prešernovi« (Prešernu) bila objavljena tudi v Aškerčevem slovenskem prevodu. Ganglovo slovensko pesem »Prešernu« je prevedel v srbsčino P. J. Odavič l. 1905 v Novi iskre.

PROZNI SPISI

Gotovo najpomembnejši je izbor proznih del — ne sicer po številu enot, pač pa po obsegu napisanega.

Ena najsuitilnejših počastitev Prešernovih »Poezij« je nesporno novela hrvaškega pisatelja Avgusta Senoe »Karanfil s pjesnikova groba« (Nagelj s pesnikovega groba). Prvič je bila objavljena l. 1878. Večkrat je bila potem ponatisnjena; tudi v slovenskem prevodu je že nekajkrat izšla.

Prešernovo ime in delo so v leposlovni obliki ovekoveli tudi naši klasiki Fran Levstik, Josip Stritar, Janez Mencinger, Janez Trdina in F. S. Finžgar. Nekaj črtic in druge proze so o Prešernu napisali še Pavlina Pajkova, Luiza Pesjakova, Ivan Tavčar, Rado Murnik, Zofka Kvedrova, Ivo Sorli, Fran Govekar, Josip Kostanjevec, Boris Pahor, Vladimir Levstik in drugi.

Vsekakor pa bo na razstavi dan poudarek na obsežnejših delih (povestih in romanih), ki na umetniški način obravnavajo tragiko pesnikovega življenja in himnični zanos njegovih »Poezij«.

Sem kaj štejemo najprej povest Lee Fatur »Črtomir in Bogomila« (l. 1912), dalje Ilke Vaštetove »Roman o Prešernu« (l. 1937), Antona Slodnjaka »Neiztrohnjeno srce« (l. 1938) in Mimi Malenškove »Črtomir in Bogomila« (leta 1959).

IGROKAZI, DRAME IN SCENARIJI

Končno velja omeniti še prikaz objav, pisanih v odrski obliki. Teh je sicer manj, a po notranji teži so vsaj zadnje štiri prave literarne umetnine.

Najprej naštejmo manj pomembne igrakaze: Josipa Stritarja »Prešernov god v Eliziji« (l. 1868), Antona Aškerc »Prešeren v gostilni pri zlatem grozdu« (l. 1950), Frana Zbašnika »Prizor iz Eliziji« (l. 1905), Frana Milčinskega »Kratkočasna igra o prostoru za Prešernov spomenik« (l. 1905), Frana Roša »Največ sveta otrokom sliši Slave« (l. 1948) in Zorka Simčiča »Krst pri Savici« (l. 1953).

Med resne odrske umetnine — tako sodim — je treba vsekakor uvrstiti:

Ivana Preglja »V Emavsu« (l. 1925), Ilke Vaštetove »Vi-

Ena od doslej še neznanih upodobitev pesnika Prešerna (delo neznane avtorja je sedaj v zasebni lasti v Umagu)

soka pesem« (l. 1953), Bratka Krefta scenarij »Dr. France Prešeren« (l. 1952) in Dominika Smoleta »Krst pri Savici« (l. 1968).

Kot neobjavljen rokopis je ostala Luize Pesjakove leta 1871 napisana žalogra »Prešerina«. Sele lani je izšla v ciklostirani knjigi. Le zadnje, peto dejanje, je bilo tiskano v »Glasu« (dne 10. 1. 1970). — Prav tako še neobjavljena drama »Krst pri Savici« pesnika Marijana Stancarja — Mónosa. Fragment iz tega dela je bil prikazan v »Snovanjih« (dne 8. 2. 1969).

Omenim naj še dramatizacijo Avgusta Senoe »Nagelj s pesnikovega groba«. Upriporilo jo je Prešernovo gledališče v Kranju na kulturni praznik l. 1968.

SKLEPNA BESEDA

Razvid del, ki so razporejena v vitrinah, kaže široko paleto umetniških in ustvarjalnih sposobnosti tako različnih avtorjev iz različnih obdobij v času stodvajsetih let.

Kot avtor razstave sem bil nemalokdaj v zadregi: ali naj to ali ono delo uvrstim v ta izbor ali ne. Prehod med leposlovnimi deli o Prešernu in prešernoslovjem je včasih skoro zabrisan: do znanstvenega prešernoslovja je pri nekaterih delih le neznaten korak, saj je marsikako znanstveno delo o Prešernu pisano z umetniško intuicijo, v pridvignjenem jeziku, s čustvom in srcem. Naj za primer navedem le dvoje takih del: prvo Prešernovo biografijo, ki jo je l. 1851 objavil dr. Jernej Levičnik v Cariniji in »Prešernovo živ-

ljenje«, ki ga je napisal doktor Anton Slodnjak (l. 1964); nesporno najboljši sodobni poznavalec Prešernove pesniške tvornosti.

Nič manjše zadrege nisem čutil ob misli, le kam naj uvrstim Ivana Vesela-Vesni na spominsko črtico »Povodnji mož« (l. 1861), Ernestine Jelovškove »Spomine na Prešerna« (l. 1877), Toma Zupana »Kalko Alenka Prešernova svojega brata pesnika opisuje« (l. 1933), Henrika Smrekarja »Prava Prešernova podoba« (l. 1939) in celo vrsto Elka Justina zapisov o Prešernovem življenju, tisku »Poezij« in pesnikovi ljubljanski dobi (Jutro 1940 do 1943).

Vseh teh stvari ni mogoče uvrstiti med znanstveno prešernoslovje, ni jih pa mogoče šteti med umetniško leposlovje. Morda bomo kdaj dali tej zvrsti novo ime — prešernovska publicistika?

Za prihodnje leto namravam pripraviti razstavo s prikazom prešernoslovja, torej del, ki so strokovno in znanstveno raziskovala fenomen Prešernovega dela in njegovo vlogo v slovenskem kulturnem dozorevanju.

Za pomoč pri izboru razstave se moram zahvaliti bibliografki Štefki Bulovčevi in profesorju Francetu Dobrovoljcu. Z gradivom (revijami, časniki in knjigami) sta pri razstavi sodelovali Slovenska knjižnica v Ljubljani in Osrednja knjižnica v Kranju. — Preslikave in povečave vseh razstavljenih upodobitev pa so dela Alekseja Ignaščenka, vodje fotografskega laboratorija Gorénjskega muzeja v Kranju.

Črtomir Zorec

Težave apolla 14

Start četrte ameriške odprave na Luno se je posrečil. Vesoljci Shepard, Roos in Mitchell so minulo nedeljo zvečer — čeprav s 40-minutno zamudo — brezhibno vzleteli in se vtirili v Zemljino krožnico. Toda potem je prišlo do nepredvidenih težav, ki bi skoraj ogrozile skrbno načrtani podvig: med »rutinsko« operacijo ločevanja, obračanja in ponovnega spajanja komandnega ter lunarnega modula astronautom dolgo ni uspelo združiti vozil. Petkrat so zaman poskusili in šele šestič ujeti zaskočke ter zadeli vseh dvanajst spojk, ki hermetično »zlepijo« kabini. Kontrolni center v Houstonu je začel mrzlično iskati napako, a tudi najbolj skrbne analize niso pokazale ničesar. Mehanizmi potemtakem delujejo brezhibno, vzrok zapletov tičijo drugje. Kje?

Morda Mitchell ne obvlada popolnoma potrebnih manevrov, saj so pogoji, v katerih je sto in stokrat ponavljal operacijo, vseeno precej drugačni kot v vesolju. Morda ladji nista bili pravilno poravnani. Morda gre za drobno nepravilnost v malih raketnih motorčkih, ki reagirajo premočno ali prešibko in modula zasukajo v preveliki ali premajhni meri. Kakorkoli že, nevarnosti ne ogrožajo varnosti posadke, zato so se vodje poleta odločili, da ne bodo spreminjali prvotnega programa. Shepard je dobil ukaz, naj nadaljuje potovanje kot bi se ničesar ne zgodilo. Včeraj dopoldne (petek) je celo vključil pospeševalne rakete, ki so nekoliko povečale hitrost kompozicije, nadoknadile 40-minutno zamudo pri vzletu ter popravile smer leta.

Ameriška javnost, kot poročajo agencije, napeto spremlja let pogumne trojice. Po neuspehu apolla 13 bi kakršnekoli večje težave pomenile hud udarec za NASO, saj bi omajale zaupanje v njen koncept poletov s človeško posadko, o katerem pravijo, da je sicer dražji kot sovjetske izstrelitve kozmičnih avtomatov, vendar mnogo koristnejši in učinkovitejši.

I. G.

Poslovni odbor

Gorenjskih oblačil

ponovno razpisuje delovno mesto

vodje splošne kadrovske službe

Pogoji: poleg splošnih pogojev mora kandidat izpolnjevati naslednje pogoje — višja strokovna izobrazba pravne ali organizacijske smeri in 5 let delovnih izkušenj, od tega najmanj 3 leta na odgovornejšem delu v kadrovske službah.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema poslovni odbor v 15 dneh od dneva razpisa.

lesnina

trgovsko podjetje z lesom, lesni-
mi izdelki in pohištvo

Ljubljana, Titova 51

ponovno razpisuje prosto delovno mesto

šefa delovne enote Lesnina
Kranj

Pogoj: popolna srednja šola, ali visokokvalificirani trgovski delavec in 10 let prakse v komercialni stroki. Osební dohodki po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov.

Lastnoročno napisano prošnjo naj kandidati pošljejo do 12. 2. 1971 na naslov Lesnina, Ljubljana, Titova 51.

Pod oknom se je fant ustavil,
dekle takole je pozdravil:
Če drugi je pri tebi, grem na-
prej,
če moja si ostala, mi povej!

12

Mihcu se je vožnja neznansko vlekla. Zdelo se mu je, da je iz Bitole do Ljubljane najmanj še enkrat dlje kot obratno. Končno je izstopil v Jaršah in se peš napotil na Potok. Na cesti je srečal svojega šolskega prijatelja.

»Je-li si ti cestar Cene Cestnik?« ga je ogoril v srbohrvaščini.

On je prikimal.

»Zašto si tako mršav.« Prijatelj ga je začuden pogledal. »Ti samo mene vidi,« se je Mihec potrkal po prsih, »kakav stas, kakav trbuh!«

Nato je nadaljeval ponosno hojo proti Potoku. Kakšen je bil videti v resnici, je druga stvar. Ker zadnje tri tedne ni več spal kot vsako noč po nekaj ur, je imel oči globoko vdrt, pod njimi temne podočnjake, shujšal pa je tudi toliko, da je vojaška obleka kar visela na njem.

Šel bo naravnost k Tinci, je premišljeval, in jo močno objel, da bo v tistem hipu pozabila na drugega. Potem ji bo kupil še kakšno darilo. Povedal ji bo, kako je postal najboljši vojak. Gotovo bo navdušena nad njim in na druge več še pomislila ne bo.

Ker stoji gostilna na Potoku ob poti pred Mihčevo hišo, si krojač ni mogel kaj, da ne bi prej pogledal vanjo. Pri dveh dečkih je bilo precej ljudi.

»Dober dan, tovariši,« je Mihec na široko odprl usta, da so ga vsi pogledali.

»O, glej ga! Koga vidimo! A ti si prišel!« so se čudili.

Črnuh, Mihec

Ivan Sivec

pa še Žolna

»Kar vsedi se,« je rekla krčmarica, »boš malo povedal, kako je pri vojaki!«

»Bom, Tončka, prav rad, toda prej prinesi kaj tekočega. Cvička nisem pil že celo večnost.«

Ko ga je zlil vase dober liter, se mu je dodobra razvezal jezik. Skoraj vsa gostilna ga je poslušala, le dva pijanca v kotu sta se še naprej prepirala in udrihala po mizi.

»Veste, tovariši,« je začel pripovedovati, »vojač mora danes prenesti mnogo hudega. Če je korajžen, potem še prestane, drugače pa ga pobere. Jaz ne bi nikdar dobil nagradnega dopusta in tistih nekaj medalj, če se ne bi postavil od prvega trenutka, kot je treba. Ujel sem pet sovražnih vojakov z one strani meje, zaplenil tri topove in še več drugih stvari. Saj vam pravim, v Bitoli se vojna še ni povsem končala.«

Tisti, ki so imeli malo manj v glavi, so se čudili in hvalili krojača, drugi so se le nasmihali.

»Imeti mora vendarle srečo,« so ugotavljali zase vsi, »drugače ne bi prišel domov.«

Ko se je popoldan že krepko nagnil v večer, je Mihec potihoma vprašal sosedovega Franceta:

»Kako pa moja Tince?«

»Marsikaj govorijo,« ga je hotel preplašiti.

»Ne reci mi, da ima res druge?« se je zavzel krojač.

»Kaj vem?«

Krojač je sum o Tinčini nezvestobi še povečal. Drugače bo prepozno, drugače bo prepozno, je utripalo v njegovi glavi. Nagovarjal je Franceta, da bi šel z njim. Skupaj bi prebotala fanta, ki lazi za njo. Toda France ni hotel z njim.

»Lahko jih še dobiva,« se ga je otresel. »Torej jih je več,« je razmišljal Mihec zase. »O, Tince, kaj si mi storila!«

Prosil je Tineta iz sosednje vasi, da bi šel z njim, a tudi ni hotel. Kakšen starejši pijanec bi že šel, vendar ga ni maral, saj bi vse le pokvaril, stepsti pa se ne bi zna! Sklenil je, da bo šel kar sam.

Ali naj gre na dom ali naj počaka pod oknom? Pod oknom! so govorile misli. Noč ni bila temna. Dobro, bo vsaj lahko videl, kdo hodi k njej. Na nebu se je iskriло tisoče zvezd. Seveda, ženska je ženska, je premišljeval, tako lepe noči jo čisto uničijo. Ne more vzdržati. Če ji kdo potem še priliznjeno govori, je konec z njo. Skorajda je Tince razumel in jo opravičeval, vendar se je spomnil, da je on tisti, ki mu je obljubila zvestobo.

Zažvenketali so konjski kopiti. Gre! Pritisnil se je za drevo in napeto pričakoval Tinčinega ljubimca.

Izza ovinka je priropotal voz s senom. Ni pravi, si je dejal in se oddahnil.

Prižgala se je luč v Tinčini sobi. Aha, ga že čaka. Kar prav je imel, da ni vzel še koga s sabo. Premlatil ga bo sam, da še za prosjačenje ne bo dober. Tince je prišla k oknu. Zdajle ga bo poklicala. Toda nič, globoko je vzdihnila.

Čez čas se je vrnila k oknu. Naslonila se je na okensko polico in se zazrla v noč. Mihec je komaj vzdržal za deblom. Najraje bi skočil k njej in jo objel, ne glede na to, kar mu je storila.

Ko je začela Tince polglasno govoriti sama s seboj, je Mihec še bolj napel ušesa. Zdelo se mu je, da sliši:

»O, zvezde, povejte mi, kje hodi danes moj fant.«

Lisica! Namesto da čaka na svojega pravega fanta, ki je pri vojaki, ji je hudo, da ni ljubimca eno noč.

»Zakaj nama je usojeno, da sva tako daleč narazen. Le kaj dela moj — Mihec?«

Krojaču se je zavrtelo. »Kdo?« je iztisnil v bolečini.

»Mihec!« je zakričala Tince in se zgrudila.

V nekaj skokih je bil Mihec pri njej. Hitro je poiskal vodo in jo osvežil. Ko se je zavedla, sta se objela.

»Kajne, Tince, nobenih konj pod tvojim oknom, nobenih fantov.«

»Veš, da ne, ljubi. Zame si ti. Le nate čakam.«

Mihec je bil tako srečen, da je od veselja kar zaplesal okrog svojega dekleta, jo poljuboval, božal in hvalil na vse pretege. Ko ji je pokazal pisavo, je spoznala Jančeta iz Žej, ki je hodil prej nekaj časa za njo, a ga je zavrnila.

»Pojdiva, moja Tince, v toplo poletno noč na sprehod,« je predlagal pozneje krojač.

Travniki so bili povečini že pokošeni, le tu in tam je bilo seno še v kopcih. Usleda sta se v eno izmed kopic in šla zvezde. Kmalu je Mihec trdno zaspal. Neprespane noči in neizmerna sreča so ga zazibale tako močno v spanec, da se je zbudil šele naslednji dan ob desetih, ko je moral že nazaj na vlak. Tince je vseskozi sedela ob njem in ga božala po laseh.

Slovo je bilo še težje kot prvič.

»Zakaj sem šel tako kmalu domov,« je tožil krojač, ko se je vrnil v kasarno. »Kdaj šele bom šel lahko na redni dopust!«

Razcestja

MIHA KLINAR
(MESTA, CESTE
IN RAZCESTJA)

IV. DEL

179

In Štefi čaka, zardela od vročičnega pričakovanja.

Zdaj zdaj bo po osmih letih zopet slišala Francov glas.

»Ja, tu tiskarna...«

Ni Franc, neka ženska je.

»Razumljivo,« se Štefi zave po hipnem razočaranju, potem pa vpraša, če bi lahko govorila s Francem Federlom.

»Z gospodom direktorjem?«

»Ne,« odgovarja Štefi. Gospodična jo je napak razumela. Franca Federla bi rada. Franca Federla iz Penzberga.

»Ja,« se oglašja ženski glas z one strani. Prav je razumela. Franc Federle je v tiskarni en sam.

»Ja, nur er, der Herr Direktor.«

»Direktor?« ne verjame Štefi, če je to res Franc, saj ta priimek na Bavarskem ni tako redek.

»Ja, er ist. Er aus Penzberg,« zagotavlja gospodična, vendar ga trenutno ni v tiskarni. Prišel bo kasneje. Gospodična mu lahko sporoči, samo gospa ali gospodična naj pove, kdo je.

»Jaz,« zajecija Štefi. Svoje ime ima že na jeziku, a se premisli, da bi ga povedala. Strah jo je, da bi je Franc ne čakal, ko bi zvedel, da prihaja s Slavkom k njemu. »Verzeihen Sie mir,« se opraviči. Klicala bo kasneje. »Direktor?« stoji vsa zamišljena v govorilnici. »Direktor?« ponovi, dokler je iz te zamišljenosti ne vzdramijo strelji in drdranje oddaljenih strojin.

Nič posebnega se ji to ne zdi. Vsaj ta hip ne.

»Vojaki. Vaje. Vojske je bilo že pred leti, ja, natanko pred petimi leti tudi za Nemčijo konec.

Pa jih zopet urijo, zopet urijo kakor povsod drugod...« si pravi in odhaja proti hotelu.

Sele ko s Slavkom odhajata na postajo isarske železnice, ljudje govore, da je neki Adolf Hitler pripravil državni udar in se napotil s svojimi kričarji in generalom Ludendorffom pred Feldherrnhalle, ko pa je vojska začela streljati na njegove demonstrante in jih razganjati, je baje dvignil roke in se predal oblastem.

»Sodili mu bodo.«

Za Štefi pa so taki pogovori daleč od njenih misli. Pa tudi ljudje ne zganjajo hrupa zaradi dopoldanskih dogodkov v mestu.

»Neki Hitler pač!«

»Neka bedasta stranka pač, kakršnih je mnogo.«

»Iznali ga bodo.«

»Prepovedali bodo stranko.«

Pa ga ne bodo izgnali. Sodili mu bodo, a ga bodo kmalu pomilostili. In tudi stranka se bo vnovič pojavila in začela ribariti v kalnih in žalostnih razmerah povojne Nemčije.

Oblast bo Hitlerja potrebovala, prav tako kakor je v Italiji potrebovala Mussolinija, da je ukrotil italijanske boljševe in omrtvil boljševisko gibanje v Italiji.

To seveda še ne bo jutri. A bo. Nekoč bo...

Deveto poglavje

Štefi ni vraževerna na sanje. Toda tiste, ki jih je sanjala ponoči v Münchenskem hotelu, jo zopet vznemirjajo, pa naj si še tako dopoveduje, da sanje ne pomenijo ničesar, najmanj pa, da naznanjajo bodisi dobro, bodisi zlo. Oboje lahko doleti človeka brez poprejšnjega napovedovanja, ker je oboje v človekovem življenju prisotno in odvisno od naključij in ljudi, ki zapletajo in razpletajo človekovo usodo.

Na prvem razcestju, na katerega postavi človeka življenje, se mu navadno ni težko odločiti, po kateri cesti med mnogimi bo krenil. Človek je mlad. In če se je izučil za poklic, ki ga ima rad, za poklic, s katerim hoče najti pot do sreče, se mu ni težko odločiti, ker mu pot v življenje izbere hrepenenje. Tudi njej jo je. Hrepenenje po svetu, hrepenenje lepe Vide...

Sivilja bo, je rekla. Poklic je potna, dovolilnica, da smeš zapustiti domačo vas in si v mestu najti delo in kruh. Delo je izhodišče k sreči, po kateri hrepeni in sega sleherna mlada roka. Včasih kar na slepo. Z upanjem slepe kure, da bo našla zlató zrno, kakor so govorili v revnih domačih krajih in mnogi kar tako na slepo srečo tudi odhajali. Ona pa je vedela, da je človek brez poklica v resnici slepa kuža in si je zato najprej prislužila s priužitvijo šiviljskega poklica dovolilnico za pot v mesto, za pot v Trst, pa je vse prehitro spoznala, da pot k sreči ni gladka pot, o kakršni je sanjara v otroških letih. Stopila je nanjo z otroškim hrepenenjem, pa je že pri Tannu spoznala, da z drobtinicami, ki jih je prejela za svoje delo, do sreče, po kateri je hrepenela, ne bo nikoli prišla. Tann je preslabo plačeval, bolje je zaslužila kot služkinja in sobarica pri generalovi družini, obenem pa upala v svojega fanta, v železniškega prometniškega pripravnika, ta pa je samo podaljšal njeno pot v Radgono, kjer jo je pustil samo.

Radgona je bila zanjo drugo razcestje. Bolečino, če jo je sploh ob izgubi prvega fanta globlje občutila, je potlačil ponos, kasneje — bilo je tik pred koncem vojne — pa bi bila lahko poplačana celo z zadoščenjem, saj se je tisti prometnik pojavil nekega dne v Borjani kot feldžandarmerijski narednik in lovec na cesarske dezertarje. Antona, Andreja in Stivca je zasledoval, a je srečal njo, pritekel potem v trgovnico in ji začel tožiti o svojem nesrečnem zakonskem življenju. Žena se mu je spajdašila z nekim oberstom in sploh so bila vsa njegova zakonska leta pravi pekel. Želel si je utehe, odpuščenja, preklinjal sebe, ker jo je zapustil, v resnici pa mledoval za naklonjenost in tolažbo.

— Ničesar ni bilo med nama, nimam ti kaj odpustiti, — je rekla in tako tudi čutila. Kar je bilo med njima, je bilo toliko kakor nič. Torej ga tudi takrat v tistih davnih tržaških dneh ni globlje ljubila. Pozabila ga je že v Grazu, čim jo je zaposlil Lorber v svoji kavarni. Torej ji železniški prometnik ni ničesar pomenil in bi ga najbrž takrat pred koncem vojne sploh ne prepoznala, ko bi je sam ne prepoznal in se pustil prepoznati.

Vinharje in bližnja okolica (15)

Nove obleke, novi čevlji

V eni prejšnjih številkih smo začeli pripoved o krojaču Blažu, ki je z vozli na sukancu vzel mero za obleko in potem s pomočjo teh vozlov narisal kroj. Posebno otroci smo ga bili veseli. Če ni mogel takoj vdeti cvirna v šivanko, je na videz zelo resno zabentil »Ti kroti ti, prekucnena!« včasih pa za spremembo tudi »prepucnena,« da smo se mu otroci smejali. Naredil je prav lepe obleke za šolarje pa tudi za odrasle. In ko je po nekaj dneh pridnega šivanja pospravil svoje bomo orodje, je povedal račun: 50 din. Oče, ki je razumel »150 din,« mu je toliko tudi brez nevolje prinesel. Toda Blaž, oče številne družine, ni maral vzeti prav nič več. »A si neumen,« je rekel, »saj nisem fajmošter!« S seboj je navadno imel dva žakelca, kamor mu je mati dala pšena in ajdove moke, pa je bil vesel.

Za šiviljo smo tisti čas imeli Perkovo Jerico iz Kremenke. Bila je tako zaposlena, da jo je bilo treba prosiť že spomladi, da je potem prišla jeseni. To je bil za nas, deklice, najlepši praznik v letu, kadar se je v hišo prišmejala Jerica. Bila je materina sestrčina. Takrat je mati prinesla iz gorenje hiše veliko škato z blagom. V njej ni bilo kakšnega drugega blaga, ampak le bolj komrik (kambrik). Za starejše sestre je dala mati predelati svoje stare obleke, mlajše pa smo jih potem nosile za njimi, ko so jim bile premajhne. Ko smo bile še bolj majhne, je mati dobila v Kisovcu v Bukovnem vrhu, kjer je bila do-

ma, nekaj zelo širokih kril, ki jih je zapustila mačeha njenega očeta; rekli so ji »Pejncki«, ker je rada zaklicala: »O tete pejncki!« Ta krila so bila menda široka po sedem metrov in je eno zadostovalo za tri oblekice. Je pa velika škoda, da se take obleke niso ohranile za spomin.

Ko je Jerica vprašala mater, kako naj naredi oblekice, je vselej rekla: »Kar lepo pod uratek, pa dolge rokavčke, pa precej dolge naj bodo, da bo za dalj časa.« Takrat se za otroke ni listalo po raznih albumih. Važno je bilo le, da smo bili oblečeni. Ko se je čez zimo na komolcih naredila luknja, je mati

spomladi rokav pristrigla, pa je bilo za vroče dni.

Nato so prišli še čevljarji. Takrat je bil največji mojster v Poljanah Podtabrovce — Anton Kokalj. Imel je po tri ali štiri pomočnike in še nekaj vajencev, pa so še komaj ustregli vsem strankam. Vsako zimo so šli šivat okrog po hribovskih kmetijah, kak pomočnik in vajenec pa sta ostala v delavnici. Tudi te je bilo treba naprositi dosti prej, potem pa je mojster sporočil, kdaj naj pridejo s konjem in vozom ponje. Navadno so šli s cigunkom; to je pleten koš na dveh kolesih za eno vprego. V tak koš so zmetali vreče s kopti in čevljarske stole in kar je bilo še drugega orodja, čevljarji pa so šli zadaj peš, kot za pogrebom. K hiši so prišli sredji dopoldneva. Najprej je bilo treba zanje narediti prostor v kotu v hiši, kjer je stala velika miza. To so potisnili proti kuhinjskim vratom. Nato so z vso naglico stresli kopta iz vreč in jih razvrstili po klopih. V kot so jim postavili nizko mizico, pod njo pa je moral stati škap mrzle vode, v katero so namakali staro usnje. Ko so vse razvrstili in uredili, so najprej malicali, ta čas pa smo jim znosili skupaj vse stare škrpate, ki so čakali popravila. Pomočniki in vajenci so se takoj po malici

lotili krpanja, mojster pa nam je pomeril nove čevlje. Vedno so imeli prednost starejši otroci, ki jim je bila stara obutev premajhna. Oče je prinesel velike bale domačega usnja in podplatov. Ker so živino pobijali doma, je bilo tega vedno dosti na zalogi. V Poljanah je bila dobra domača strojarna pri Maksu Klobovsu, kjer se še danes pravi pri Strojjarju.

Tako smo bili primorani nositi čevlje, narejene zgolj iz domačega usnja. Še dobro, če je bila to mlada teletina, takšni čevlji so bili že kar semajni (nedeljski). Največ je bilo usnja od eno leto stare živine, pa seveda svinjskega. To so bili po očetovem mnenju šele pravi čevlji. Seveda so morali imeti vsi vsaj eno vrsto žbljev v podplati. Če smo želeli imeti bokaste šolne, smo jih morali kupiti sami. Zato smo nabirali gobe in smukali borovnice, pozimi pa smo kleklale.

Ko je mojster vsem pomeril čevlje, je vse urezal, potem pa je to nesel zvečer domov, da je prešil na stroj. Čez kak dan je prinesel nazaj in razdelil delo med pomočnike, vajenci so pa še naprej krpali. Šivali so tudi zvečer pri petrolejki.

Seveda tudi brez zabave ni šlo, saj so šuštarji vedeli vedno dosti zabavnih novic, pa tudi zapeli so po končanem

delu. Žal, da so se mnogi dobri mojstri preveč privadili pijače, ko so tako vandrali od hiše do hiše in povsod so jim radi postregli s pijačo. Tako se je tudi naš mojster na koncu svoje kariere vdal pijači in ker je bilo dosti dobrih mladih čevljarjev, je prišel ob vse stranke. To je bilo tem težje, ker je imel doma številno družino. Potem je šival Jože Čadež iz Hotovelj, ki pa ni maral piti, čeprav so mu ponujali. Zato je dobro napredoval in se preselil v mesto. Potem smo imeli še nekaj drugih mojstrov. Po vojni pa se je vse spremenilo. Zdaj je komaj mogoče dobiti kakšnega starejšega čevljara, da popravi čevlje, vse drugo je tovarniško.

Marija Frlic
(Nadaijevanje)

Gorenjski
kraj
in ljudje

Popoldan v karnevalsko razpo- loženih Hotavljah

Kljub dežju si je Smojkarsko tekmovanje ogledalo skoraj 3000 obiskovalcev

»Več kot dva meseca smo se pripravljali, zato upamo, da bo šlo vse kot po maslu. Le vreme nam jo še lahko zagode,« so prejšnji ponedeljek med novinarsko konferenco izjavljali organizatorji Smojkarskega tekmovanja, ene najpomembnejših turistično-folklornih prireditev v škofjeloški občini. Njihova bojazen je bila upravičena; zarotniški oblaki so minulo nedeljo povsem prekrili Poljansko dolino in s svojim mokrim tovorom temeljito zmečali tanko belo odejo snega. Neprikrita skrb je legla na sicer zmeraj vesele obraze Hotavljcev.

»Mar to pomeni, da bomo doživeli 'fiasko'?« so tuhtali. Toda ob dveh popoldan je strah izginil. Parkirišče, nabito z avtomobili najrazličnejših znamk in registracij, ter gneča zunaj in znotraj gostilne Pri lipanu sta pričala, da šaljivi karneval ob poljanski Sori uživa ugled, ki ga nevšečne padavine ne morejo ogroziti. Tritisočglava množica radovednežev je vžnože bližnjega pobočja spremenila v areno, podobno izteku planiške skakalnice-velikanke, kadar se prek nje poganjajo najboljši mojstri smučarskih poletov. No namesto pogumnih fantov smo v Hotavljah občudovali lastnike neverjetno domiselno izdelanih rekvizitov, posajenih na smojke, značilne tovarne sani, s kakršnimi so hribovski kmetje svoje dni tovorili v dolino oglje in les.

Izbor letošnjih pustnih vozil je prav do zadnjega ostal skrivnost. Šele potem, ko so člani ocenjevalne komisije dali znamenje, naj se revija začne in ko je Jelenovska Micka, 83-letna domačinka, odpela nekaj starih pesmi, so zgoraj odgrnili zaveso ter spustili po bregu prvega izmed nastopajočih — »župana.« Z nežkami pod zadnjico je zdrvel proti občinstvu, a že sredi strmine izgubil oblast nad »stolčkom« in dokaj neelegantno zaključil otvoritveni spust. Sledili sta mu skupini indijancev in manekenk, nato pa integrirana dedek Mraz in Miklavž, ki ju je hudič skušal razdružiti. Zatem so v dolino pridrčale prave pravcate zimske termalne toplice; v njih je lovilo sapo Zimski turizem, kajti Sanitarna inšpekcija mu ni hotela pomagati. Podobno nezgodo kot »župana« so doživeli člani RTV Hotavlj, katerih kamera (»snema tud' v barvah«) je naredila ducat nevarnih saltov. Ampak ker fotograf Pepe Leča ni utrpel nobenih poškodb, so si hotavljški televizijci brž opomogli in kmalu povsem zasenčili ekipo ljubljanske RTV. Če ne bi prilomastil leteči salon

frizerja Beatla in njegovega vajenca, ki sta nagnala strah v kosti navzočim bradačem ter porabila zajetno vedro sladke smetane, bi oddaja trajala v neskončnost. Potem je, divje kriče, prisankal v dolino zloglasni zakonski par Izvoz in Nelikvidnost. Šibkemu, drobcenemu Uvozu ni uspelo preprečiti padca slabo varovanega dinarja, ki so ga potlej zaman poskušali postaviti na noge. Pozneje je celo postal žrtev orjaškega nilskega Krokodila. Bežeč prek dežele Kranjske je pošast poleg njega požrla tudi Industrijo, Kmetijstvo, Gozdarstvo, Davčno politiko, Turizem in kdo bi vedel koga še. K sreči so brž posredovali lovci-gospodarstveniki ter žival preparali trebuh. Večina žrtev je ostalo živih; najhitreje sta prišli k sebi Davčna politika in Inflacija, medtem ko so ubogi Dinar morali vtakniti v inkubator. Itd., itd.

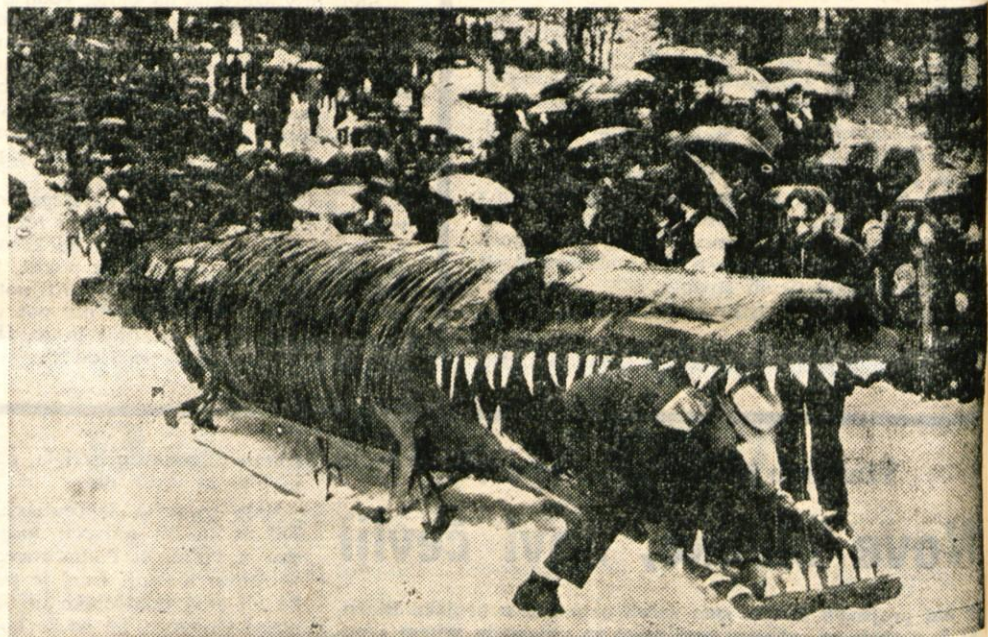
Gledalci smo strmeli in uživali. Težko je bilo strokovnim ocenjevalcem, kajti sleherni udeleženec obsežne parade šegavih, zbodljivih in satiričnih mask bi zaslužil nagrado. Vendar — zmeraj je nekdo prvi in nekdo zadnji. Zmago in zlato Svinjsko glavo si je priborila smojka Mlin, drugo nagrado (srebrna Svinjska glava) že omenjeni Krokodil in tretjo (bronasta Svinjska glava) Riba. Prirediteljem, domačemu turističnemu društvu Slajka, velja izreči vse priznanje. Z veliko volje in malo denarja so znali organizirati in speljati etnografsko obarvani »spektakel«, ki na svojevrsten način rešuje pozabe posebnosti doline in njene okolice. Pri tem jim je pomagal pokrovitelj, tovarna Alpina Žiri, katere simbol, trimetrski smučarski čevlji, smo opazovali z imeljsko priložnost občudovati že med uvodno povorko.

Premočeni, a zadovoljni smojkarji so karneval zaključili v zadržnem domu. Tudi zadnjejuvrščenega, ki je v tolažbo dobil zaviti svinjski rep (»zato, da bi se drugič bolj potrudil in našel zvezo z glavo!«), neuspeh ni preveč potrl. Stavim, da bo prihodnjič prvi.

Besedilo: I. Guzelj
Fotografije: F. Perdan

Pepe Leča, snemalec novepečene hotavljške RTV, je s svojo kamero povsem zasenčil ekipo radiotelevizije Ljubljana. On in zajetna naprava sta brez škode prenesla silovit padec po snežni strmini.

Nilskemu krokodilu so sodniki podelili drugo nagrado. Uspešno je požrl Industrijo, Turizem, Kmetijstvo, Davčno politiko in Dinar, vendar jih ni utegnil prebaviti. Posredovali so namreč lovci-gospodarstveniki.

Pozor, dinar je padel! Izvozu ga seveda ni uspelo spraviti pokonci.

Kako so SLAKI osvojili Ameriko(11)

»Kaže, da so Američani obsejani od piknikov. 13. septembra namreč spet igramo pod milim nebom, pred več tisoč razpoloženi izseljenci. Dobesedno kopamo se v znoju, kajti vročina je neznosna. Sploh opažam, da vreme tod ne pozna nobenih pravil. Dopolandski mraz včasih v nekaj urah odstopi mesto tropiki sopari, ki jo zvečer omilijo hladne sape z Atlantika.

Toda ostanimo pri stvari. Nekako smo uspeli zapustiti oder ter najti osvežujočo prho. Organizacija prireditve je bila na povsem dostojni ravni, resda slabša kot v Clevelandu, a vendarle O. K.

14. septembra imamo prosto. To bo utrudljiva zadeva, si rečem. In nisem se zmotil. Najprej nam razkažejo mesto, polno modernih tovarn in jeklar, ki delujejo precej in dolgačasno. Tudi orjaški nebotičniki iz stekla in betona ne učinkujejo posebno prijetno. Ob njih je človek preveč neznan, neboljen kakor črv sredi pušave. Čisto drugačen vtis pa smo dobili med ogledom univerzitetnega poslopja, kjer študira 20 tisoč mladincev. Bolj kot 40 nadstropij visoka stavba in razsežne svetle predavalnice so me presunili njeni hipijevski prebivalci. Gre za armade fantov in deklet najrazličnejših ras, ver in narodnosti. Vmes najdete črnce, mulate, belce, indijance, rumenopolte vzhodnjake... Z vseh koncev sveta prihajajo. Skupno jim je le oblačenje in obnašanje; tropi dolgolasev in bradačev v kavbojkah ali širokih zvončastih hlačah, v rožastih blazah ali brez njih, posedajo po stopnišču in vzorno urejenih nasadih okrog zgradbe, študirajo, prepevajo, koketirajo ali preprosto buljijo v zrak. Očitno so deležni popolne svobode. Predstojnike zanima samo znanje in nič drugega.

»JUGOSLOVANSKA« SOBA

»Predstavniki slehernega naroda oziroma države, zastopane na univerzi, dobijo svoj prostor, ki ga uredijo in opremijo v domačem stilu. Jugoslovanska soba je ena najlepših. Pohištvo naše izdelave, bosanske preproge ter slike najpomembnejših jugoslovanskih osebnosti sedanjosti in preteklosti izžarevajo toplino rodni krajev in blazijo domotožje, ki zgrabi osamljenega študenta.

S »svetišča« modrosti smo se zapeljali do impozantne stolpnice, kjer je nameščen sedež generalnega konzula SFRJ. Pravzaprav bi moral zapisati, da smo zapeljali v stolpnico, kajti avtomobil parkiraš — v osmem nadstropju. Začudene člane Slak ansambla so potlej dvigala ponesla v 17. nadstropje, kjer je že čakal konzul. Sprejem

in banket sta pomenila prijetno poživitev. Ravno smo peli staro slovensko podoknico, ko je vstopil rojak iz Pittsburgha, hoteč vzeti vizo. Povabili smo ga zraven in bil je vžhičen, da je namesto vize zahteval ploščo s posnetki narodnih melodij in podpis navzočih glasbenikov.

Pozno popoldan smo odšli na večerjo v Podporno društvo sv. Katarine. Prisotni so komaj čakali, da bo uradni del sprejema mimo. Potem so navalili z lističi, povabili, beleškami in ovitki ter zahtevali avtograme. Celo večnost je trajalo, preden smo ustregli vsem in pobegnili nazaj v motel.

TISOČ MIKAVNOSTI GIGANTSKE TRGOVINE

»15. september. Dnevi hitro minevajo. Nenavadnih dogodkov polno življenje in zanimivosti, ki jih srečujemo na slehernem koraku, sta mi popolnoma zmedla občutek za čas. Pomanjkljivo spanje in napor preteklega tedna so nas pošteno izčrpali. Kakor da ni dovolj drugih problemov, sem včeraj staknil še angino. No, grlo je danes že skoraj dobro. Stane Češarek trdi, da so izboljšanja 'krivi' antibiotiki in penicilin, jaz pa vem, da je vnetje zaustavila slivovka, ki sem si jo privoščil ponoči. Ponoči zato, ker dragocene steklenice 'kače sline' čuvamo skrbneje kot star skopuh cekine. Če bi kolegi kaj zaslutili, bi gotovo zagnali vik in krik.

Želeč se dokončno pozdraviti, sem zjutraj naročil vroč čaj z limono. Natakara je gledala zbegano, da bi bolj ne mogla. Kljub dolgotrajnemu dopovedovanju ni ničesar razumela. Le kaj bo prinesla, sem tuhtal.

Prinesla je jajca in toast (popečen kruh). Amerikanci očitno spoštujejo ustaljen splošnoveljavni jedilnik, ki pod rubriko 'zajtrk' ne predvideva čaja. Kdor ne upošteva njihovega okusa — govorim seveda o navadnih lokalih — velja za nepopravljivega čudaka. Pospravil sem torej jajca in namesto čaja obrok poplaknil s slivovko.

Dopoldan smo posvetili nakupovanju. Organizatorji so v ta namen najeli štiri bleščeče limuzine. Očarljivi predtopni bus, o katerem sem pisal v enem od prejšnjih poglavij, se je namreč pokvaril. Novica me niti ni presenetila. Čudno je samo, da podrtija ni razpadla že davno prej, saj sta jo — kolikor sem lahko ugotovil — držala skupaj le tradicija in umazanija. Toda šofer Herman je naslednji dan oznanil, da so napako odstranili in da nas je, če bo potrebno, pripravljen peljati čez celo Ameriko.

(Nadalj. prihodnje sredo)

TRIGLAV KONFEKCIJA KRANJ Darilne garniture za 8. marec

**Prevleke
za blazine po 10 din**

KMETOVALCI!

Program strokovnih predavanj

1. Uporaba herbicidov za razne posevke
2. II. 1971 ob 9. uri
v upravi zadrage v Stražišču
2. Mehanizacija kmetijske proizvodnje, prevetravanje, uporaba škroplilnic, dobra in slaba stran traktorja
2. II. 1971 ob 15. uri
v upravi zadrage v Stražišču
3. Plemenska vrednost živali, pretaplanje in krmljenje
4. II. 1971 ob 15. uri
v upravi zadrage v Stražišču
4. Oblike silosov in siliranje krme, trave in detelje ter krmlilne vrednosti posameznih glavnih pridelkov in krmlil ter gospodarna raba
5. II. 1971 ob 19. uri
v upravi zadrage v Stražišču
5. Molza in molzni stroji
7. II. 1971 ob 9. uri
v upravi zadrage v Stražišču
6. Gnojevka in kmetija
9. II. 1971 ob 19. uri
v upravi zadrage v Stražišču
7. Pašnokošni sistem gospodarjenja na kmetiji
12. II. 1971 ob 19. uri
v upravi zadrage v Stražišču
8. Vzreja mlade in plemenske živine (krmljenje)
15. II. 1971 ob 18. uri
v Zadržnem domu Besnica
9. Gnojenje in zaščita krompirjevih nasadov
15. II. 1971 ob 19. uri
v Zadržnem domu Visoko
10. Nega molznih krav in zdravljenje
16. II. 1971 ob 19. uri
v Zadržnem domu Primskovo
11. O molži in molznih strojih ALFA-LAVAL
17. II. 1971 ob 19. uri
v upravi zadrage v Stražišču
12. Košnja in spravilo sena
18. II. 1971 ob 18. uri
v Zadržnem domu Besnica
13. Krmljenje krav in telic
19. II. 1971 ob 19. uri
pri »Bizjaku« na Beli
14. Spravilo krme in sušenja sena linija Pöttinger
21. II. 1971 ob 9. uri
v upravi zadrage v Stražišču
15. Gnojenje in zaščita krompirjevih nasadov
22. II. 1971 ob 19. uri
v Kulturnem domu Predoslje
16. Pašnokošni sistem gospodarjenja na kmetiji
27. II. 1971 ob 19. uri
v »Korotanu« na Jezerskem

Vabimo vse kmetovalce, da se predavanj udeležujejo, ker bodo zanimiva in poučna. Predavali bodo priznani strokovnjaki. Večina predavanj bo spremljanih z diapozitivi in filmi. V razpravi boste lahko zvedeli tudi o možnosti nabave strojev.

Kmetijska zadruga SLOGA
KRANJ

Čeprav je organizatorjem ponagajalo vreme, je nedeljska prireditev na 20-metrski skakalnici v Dvorski vasi dobro uspela. — Foto: A. Zalar

Mladi skakalci v Dvorski vasi

Čeprav je bilo vreme slabo, je nastopilo prek sto pionirjev in mlajših mladincev — Rudi Finžgar: »V šolah premalo skrbi za skakalni šport«

»Obljuba dela dolg,« sem si rekel. In prav zato sem se v nedeljo odpravil v Dvorsko vas, kjer je bilo ob 13.30 napovedano meddruštveno tekmovanje v smučarskih skokih na 20-metrski skakalnici. O tem, da bomo v našem časniku zabeležili to prireditev, smo se namreč domenili s Strojevimi fanti (Janezom, Francijem in Rokom) med nedavnim obiskom v Dvorski vasi, ko smo si ogledali skakalnico, ki so jo s pomočjo še nekaterih fantov iz vasi zgradili konec 1969. leta. Saj se najbrž še spominjate zapisa v Glasu.

Na trenutke so se na skakalnici, na katero so fantje znosili nič koliko snega, in na razmočeni travnik zlivale prave deževne plohe. Vendar to mladih skakalcev (starejših in mlajših pionirjev in mlajših mladincev) ni motilo. Spuščali so se po zaletišču in nekateri lepo, nekateri pa malo trdo pristajali v izteku. Bilo je prek sto tekmovalcev. Med njimi je bilo seveda največ iz gorenjskih športnih društev. Prišli pa so tudi iz Črne na Koroškem, Celja in ljubljanske kotline. Pa tudi gledalci so se dobro odrezali, saj se jih je kljub slabemu vremenu zbralo kar precej.

Tako kot februarja lani je tudi to tekmovanje organiziralo telovadno društvo Begunje. Ko smo srečali predsednika TVD Partizan Begunje Franca Cvenklja, nam je malce slabe volje dejal: »Zelo sem vesel, da se je zbralo danes toliko mladih skakalcev. Toda prireditev bi lahko še boljše uspela, če bi nam bilo vreme vsaj malo naklonjeno.« Sicer pa gledalcev vreme niti ni preveč motilo, saj je za dobro razpoloženje od časa do časa poskrbel napovedovalec Robi. Pa tudi drugače so se organizatorji zelo potrudili. Z vrha naleta je mlade skakalce spuščal Slavko Šlibar iz Radovljice, na mostu pa je bil Janez Šlibar iz Dvorske

vasi. Se posebno strogi in resni pa so bili sodniki: Rudi Finžgar, Janez Pristavc, Angelca Kemperle, Ivanka Bracar, Alojz Pristavc, Jože Prešeren in Francka Strgar.

Ko je vsak tekmovalec opravil dva skoka (tretjega jim je preprečil močan nalive) sem Rudija Finžgarja poprašal, kaj meni o prireditvi v Dvorski vasi in o mladih skakalcih.

»Lepa prireditev je to in Mačkovim fantom, ki so zgradili to skakalnico, gre vsa pohvala. Škoda le, da ima skakalnica južno lego. Pa tudi to je škoda, da tovrstne prireditve pri nas niso pogostejše. Mislim, da je na Gorenjskem še veliko krajev, kjer bi lahko imeli takšne skakalnice. Če želimo obdržati tradicijo in vzgojiti nov rod skakalcev, jih bomo morali zgraditi. Lahko rečem, da tudi v šolah premalo skrbijo za skakalni šport.«

»Kaj pa menite v naših skakalcih in njihovih uspehih na dosedanjih tekmovanjih v tujini?«

»Letošnji rezultati naših skakalcev niso takšni kot smo pričakovali. Sicer je res, da trener Remza ni mogel v tako kratkem času narediti ne vem kaj. Malce pa je najbrž res tudi to, da starih skakalcev ni moč tako lahko prevzgojiti in bo trener Remza najbrž

Za II. memorial Tomaža Beštra v smučarskih tekih

Alojz Kerštajn in Triglav zmagovalca

V Nemiljah je bil v soboto in nedeljo SK Triglav (pod pokroviteljstvom ZP Iskra) prireditev drugega memoriala Tomaža Beštra v smučarskih tekih. Nastopilo je 150 tekmovalcev iz dvanajstih slovenskih klubov. Kljub vabilu pa se tekme niso udeležili predstavniki Gorij in Jesenic. Jeseničani so le na tekmo pionirjev poslali svoje tekmovalce, pri članih pa je tekkel samo reprezentant Alojz Kerštajn.

Vreme prirediteljem ni bilo naklonjeno, saj je oba dneva dež krepko namočil proge za vse kategorije. Kljub temu jim je uspelo, da so jih ob podporji domačinov odlično pripravili.

Na 1,5 km dolgi progi za mlajše pionirke je bila spet najboljša Mariborčanka Cvetka Toplak, medtem ko je pri

mlajših pionirjih zmagal Ihanec Lojze Dimic. Pri starejših pionirkah je zmagala Triglavanka Mili Fister, pri starejših pionirjih pa je bil prvi na cilju Božo Kordež (Alples). Najboljša na 5 km pri mladinkah je bila Milena Kordež (Triglav), pri starejših mladincih pa je bil najhitrejši Vlado Lah (Lovrenc). Pri mlajših članih sta si favorita teka, oba vojaka, Jelenec in Jakopanec zamenjala mesti. Tokrat je Jakopanec le za desetinko sekunde prehitel Jelenca. Pri članih, ki so morali preteči 15 km, je bilo vprašanje zmagovalca rešeno že na štartu. Naš najboljši tekač Alojz Kerštajn (Jesenice) je odlično prestal vlogo favorita. Ze takoj na štartu je silovito začel in že po prvih kilometrih prevzel vodstvo.

V ekipni konkurenci je bil najhitrejši kranjski Triglav pred ljubljansko Olimpijo.

REZULTATI: MLAJŠE PIONIRKE (1,5 km): 1. Toplak (Maribor) 8:19,8, 2. Munič (Olimpija) 8:48,4, 3. Turšič (Loška dolina) 9:00,9, 4. Tajnikar (Jesenice) 9:10,6, 5. Vidmar (Dol) 9:20,3; **MLAJŠI PIONIRJI (2 km):** 1. Dime (Ihan) 11:13,6, 2. Eržen (Alples) 11:19,0, 3. Vegelj (Maribor) 11:53,5, 4. Urh (Alples) 11:56,0, 5. Terzič (Loška dolina) 12:12,0; **STAREJŠE PIONIRKE (2 km):** 1. Fister (Triglav) 10:51,2, 2. Marin (Maribor) 11:04,6, 3. S. Fister (Triglav) 12:22,6, 4. Kokalj (Ihan) 12:40,0, 5. Gartner (Triglav) 13:10,0; **STAREJŠI PIONIRJI (3 km):** 1. B. Kordež (Alples) 14:05,0, 2. Lotrič (Triglav) 14:12,9, 3. Jelenec (Triglav) 14:23,3, 4. Nastran (Alples) 14:37,6, 5. Prevc (Triglav) 15:13,0; **MLAJŠI MLADINCI (5 km):** 1. Grad (Dol) 20:05,3, 2. Kavčič (Triglav) 20:33,8, 3. Gabor (Maribor) 21:03,5, 4. M. Kordež (Alples) 21:07,1, 5. M. Lotrič (Triglav)

Triglavanka Milena Kordež je na II. memorialu za pokal Tomaža Beštra premagala vse svoje nasprotnice in s tem dokazala, da je trenutno naša najboljša predstavica.

Med člani na 15-km je državni reprezentant Jeseničan Alojz Kerštajn z odlično tehniko požiral kilometre in približeval svoje tekmece. Na sliki ga vidimo, ko na vzponu prehiteva Radovljčana Jaka Reša, ki je v končni uvrstitvi zasedel četrto mesto. — Foto: F. Perdan

moral začeti z vzgojo pri malo mlajših.

Povrnimo se k prireditvi. Najboljši tekmovalci so dobili pokale in nagrade. Slednje so prispevala tale podjetja: Gorenjska opekarna Dvorska vas, Elan Begunje, Sukno Zapuže, Merkur — Železnina Radovljica, Knjigarna Radovljica, Murka Lesce, Merkur Lesce, Žito — tovarna čokolade Lesce, TIO in Veriga iz Lesce; razen tega pa še servis Rudi Finžgar in mesar Filipič iz Radovljice. Organizator prireditve se vsem zahvaljuje.

In nazadnje pogledimo še rezultate:

Mlajši mladinci: 1. Franci Stroj, planiška skakalna šola Zirovnica (17,5 m, 17 m) 159,6 točke, 2. Viki Očko, SK Triglav (16, 17) 156,9 točke, 3. Brane Udovc, Podbrezje (17,5, 17,5) 145,6 točke, 4. Matevž Podobnik, SK Triglav (17,5, 18) 142,3 točke, 5. Zvone Legat, Zirovnica (17,5, 17,5) 138,1 točke.

Starejši pionirji: 1. Andrej Mežik (17, 16,5) 163,4 točke, 2. Janez Želnik, SK Triglav (16, 17) 155,4 točke, 3. Milan Lukavc, TVD Križe (16,5, 15,5) 152,9 točke, 4. Stane Ribnikar TVD Križe (16, 15,5) 150,9 točke, 5. Tonček Prešeren, Gorica (15,5, 15) 147,4 točke.

Mlajši pionirji: 1. Janez Kralj, Spodnji Otok pri Podvinu (15, 16) 144,1 točke, 2. Matjaž Mihov, Črna na Koroškem (15, 15) 142,3 točke, 3. Tonček Perdajš, Dvorska vas (15,5, 15) 140,1 točke, 4. Jožko Golijat, SK Triglav (14,5, 15,5) 134,6 točke, 5. Jože Demšar, TVD Križe (15, 14) 133,9 točke.

A. Zalar

Tudi Helenca Bešter (Triglav) je z drugim mestom med mladinkami najavila, da je obetajoča tekmovalka

Mladši mladinec Srečko Bešter (Triglav) je tokrat moral priznati premoč svojim kolegom. Kljub temu pa ga zasledimo na dobrem devetem mestu

21:20,5; MLADINKE (5 km): 1. M. Kordež 22:35,1, 2. Fister (obe Triglav) 22:38,0, 3. Bizant (Olimpija) 23:12,4, 4. Pavlič (Lovrenc) 23:23,5, 5. Lotrič (Triglav) 25:15,5; STAREJŠI MLADINCI (7 km): 1. Lah (Lovrenc) 30:52,2, 2. Reberšak 30:54,7, 3. Mohorič 31:16,3, 4. Solar (vsi Triglav) 31:45,7, 5. Kemperle (Alples) 31:58,2; KLANICE (7 km): 1. Grilč 35:50,4, 2. Grušovnik 40:41,6, 3. Turšak (vse Lovrenc) 42:45,0; MLAJŠI CLANI (10 km): 1. Jakopanec 36:50,4, 2. Jelenc (oba JLA) 36:51,8, 3. Toplak (Maribor) 37:48,8, 4. Hren (Olimpija) 38:40,0, 5. Kraševac (Dol) 38:57,1; CLANI (15 km): 1. Kerštajn (Jesenice) 51:11,5, 2. Grašič (Alples) 54:18,2, 3. Premož (Dol) 55:24,5, 4. Reš (Radovljica) 55:49,6, 5. M. Lotrič (Triglav) 56:26,1.

EKIPNI VRSTNI RED: 1. Triglav (Vinko Lotrič, Drago Rozman, Franc Sparovec, Janez Reberšak, Janez Kavčič, Milena Kordež) 3,50:39,6, 2. Olimpija 3,36:14,8.

D. Humer

mali oglasi

PRODAM

Poceni prodam globok OTROSKI VOZIČEK. Hotemaže 36

Prodajno motorno SLAMOREZNICO. Zg. Brnik 73 412
Prodajno KAVC in HLADILNIK himo. Arh, Gosposvet-ska 4, Kranj 413

Prodajno večjo količino REPE za krmo ali kisanje. Voklo 31, Senčur 414

Poceni prodam globok OTROSKI VOZIČEK. Likozar Milka, Hotemaže 43, Pred-dvor 415

Prodajno DNEVNO SOBO, TELEVIZIJO, JEDILNI KOT in PREPROGO. Naslov v oglasnem oddelku 416

Prodajno SLAMOREZNICO s puhalnikom na motorni pogon, 16-colski GUMI VOZ in TRAKTORSKI IZRUVAC za krompir. Voklo 66, Senčur 413

Prodajno težkega KONJA, starega 11 let. Košnjek Miha, Kranj, Kurirska pot 6 435

KUPIM

Kupim 8 let staro KOBILLO (konja), vajeno vseh kmečkih del. Komendska Dobrava 1 420

Kupim TURBINO in GENERATOR od 8 do 12 kW. Magdič Franc, Dolina 15, Tržič 421

Kupim brejo SVINJO in star KAVC ali DIVAN. Justin Jakob, Gornja Ravan, p. Poljane nad Škofjo Loko 422

Izdaja in tiska ČP »Gorenjski tisk« Kranj, Ulica Moše Pljake — Naslov uredništva in uprave lista: Kranj, Trg revolucije 1 stavba občinske skupščine. — Tek. račun pri SDK v Kranju 515-1-135 — Telefoni: redakcija 21-835 21-860; uprava lista, ma-looglasna in naročniška služba 22-152. — Naročni-na: letna 32, polletna 16 din, cena za eno številko 50 para. Mali oglasi: bes-seda 1 din, naročniki imajo 10% popusta. Neplačanih oglasov ne objavljamo.

Kupim do 10 let starega KONJA, vajenega vožnje. Predoslje 47, Kranj 431
Kupim dve komplet CR-PALKI za vodo z enofaznimi motorji. Ponudbe poslati pod »črpalka« 432

MOTORNÁ VOZILA

Prodajno ZASTAVO 750. Strahinj 38, Naklo 423

STANOVANJA

Iščem neopremljeno SOBO v Škofji Loki (možnost kuhanja in pranja). Ponudbe poslati pod »marec« 382

Mlada zakonca iščeta SOBO v Kranju. Bečan Milan, Dražgoška 6, Kranj 424

Prodajno DVOSOBNO STANOVANJE v Kranju. Ponud-be poslati pod »tako« 425

Prodajno ZAZIDLJIVO PARCELO v bližini Tržiča. Naslov v oglasnem oddelku 426

ZAPOSLOTIVE

Dobro zaposlitev dobij ZEN-SKA pri dobri družini. Dvor-je 44, Cerklje 397

Iščem UPOKOJENKO za varstvo dveh otrok. Nudim hrano in stanovanje. Likozar Mira, Voklo 47, Senčur 427

OSTALO

Kmetijska zadruga

SLOGA — Kranj
telefon 23-866, 23-995

Vsem strankam sporočamo, da imamo stalno na zalogi cement

KRAJEVNA SKUPNOST BRNIK obvešča vse lastnike gozdnih parcel vzdolž gozdne ceste za letališčem Brnik od Bivja do Vodiške ceste, da posekajo ob cesti vse večje ker se bo cesta popravljala. Rok za posek je do 15. februarja 1971, sicer se bo posek opravil na račun lastnikov parcel. Ravno tako velja tudi za lastnike parcel, ki spadajo pod krajevno skupnost Cerklje in Voglje. Svet skupnosti Brnik 428

PRIREDTIVE

GOSTISČE pri JANCETU iz Srednje vasi priredi v soboto ZABAVO s PLESOM. Igrajo VESELI TRGOVCI. — Vabljeni 429

KINO

Kranj CENTER

3. februarja slov. barv. film NA KLANCU ob 16., 18. in 20. uri

4. februarja mehiški barv. film MONTEZUMOV ZAKLAD ob 16., 18. in 20. uri

5. februarja zah. nem. barv. film SIROTA S ČUDOVITIM GLASOM ob 16., 18. in 20. uri

Kranj STORŽIC

3. februarja amer. barv. CS film PET MOZ ZA V PEKEL ob 16., 18. in 20. uri

4. februarja premiera amer. barv. filma V VRTINCU NE-MIROV ob 16., 18. in 20. uri

5. februarja amer. barv. film ENOOKI JACK ob 15.30 in 20. uri; slov. barv. film NA KLANCU ob 18. uri

Tržič

3. februarja franc. barv. CS film FANTOMAS PROTI SCOTLAND YARDU ob 17.30 in 19.30

Kamnik DOM

3. februarja premiera franc. barv. CS filma GOSPODAR PODZEMLJA ob 17.30 in 19.30

Jesenice RADIO

3. februarja amer. barv. film VETROVI JAMAICE

4. februarja amer. barv. CS film ZID ZELJA

5. februarja angl. barv. CS film LIGEJIN GROB

Jesenice PLAVŽ

3. februarja amer. barv. CS film ZID ZELJA

4.—5. februarja amer. barv. CS film OBRAMBA OBTOZUJE

Dovje-Mojstrana

3. februarja angl. barv. CS film DARLING V TEZAVAH

Kranjska gora

4. februarja amer. barv. film VETROVI JAMAICE

Javornik DELAVSKI DOM

3. februarja amer. barv. CS film OBRAMBA OBTOZUJE

Radovljica

3. februarja amer. film ODPADNIK SE VRACA ob 18. uri, nemški barv. film ŽIVLJENJE V DVOJE ob 20. uri

4. februarja nemški barv. film BELI VOLKOVI ob 20. uri

5. februarja amer. barv. film ODPADNIK SE VRACA ob 20. uri

Bled

4. februarja angl. barv. film DEKLE NA MOTORJU ob 17. uri, amer. barv. film DOKTOR ŽIVAGO ob 20. uri

5. februarja amer. barv. film DOKTOR ŽIVAGO ob 17. uri, amer. barv. film HISA IZ KART ob 20. uri

Škofja Loka SORA

3. februarja zah. nemški barv. film DOKTOR IZ ST. PAULA ob 18. in 20. uri

4. februarja amer. barv. film DOKTOR ŽIVAGO ob 19. uri

5. februarja amer.-nemški barv. film SMRTONOSNI STRELI NA BROADWAYU ob 18. in 20. uri

Železniki OBZORJE

3. februarja amer. barv. film DOKTOR ŽIVAGO ob 19. uri

S sodišča

Posilstvo brez primere

Javni tožilec okrožnega sodišča v Kranju je zahteval uvedbo preiskovalnega postopka zoper Mira Štruklja, rojenega 1948, iz Ljubljane, po poklicu šoferja zaradi suma kaznivega dejanja posilstva in kaznivega dejanja telesne poškodbe.

Miro Štrukelj se je seznanil s sedemnajstletno Kranjčanko na plesu v Domu JLA 17. januarja. Dogovorila sta se za sestanek čez štiri dni, to je 21. januarja. Dekle pa ni prišlo na zmenek, zato jo je Štrukelj iskal po kranjskih lokalih. Ko jo je končno našel z neko družbo v slaščičarni ob kokrškem mostu, je dekle odšlo z njim. Med potjo skozi mesto je Štrukelj vodil dekle tako, da ji je zvil roko, večkrat jo je tudi udaril. Dekle, osuplo in prestrašeno zaradi takega grobežnega ravnanja, ni niti moglo poklicati na pomoč. Štrukelj je dekle odpeljal pod stopnišče

pri zdravstvenem domu v Kranju, kjer je dekle maltretiral kake štiri ure. Poleg tega, da jo je spolno zlorabil, jo je z vžigalnikom tako ožgal po nekaterih delih telesa, da bodo ostale trajne posledice. Po mnenju preiskovalnega sodnika Marolta na okrožnem sodišču v Kranju še ni bilo tako kaznivo dejanje storjeno na bolj grob način.

Oškodovanka je zjutraj na policiji tako dobro opisala storilca, da so ga miličniki še istega dne v Ljubljani izsledili in po nalogu preiskovalnega sodnika pripravili. Osumljenec sicer trdi, da se zaradi vinjenosti ne spominja, da bi imel odnose z oškodovanko ali da bi karkoli drugega počel z njo, vendar pa obstajajo dokazi, da je Štrukelj storil to dejanje. Po dejanju sodeč kaže, da ga je storila nevarna osebnost in to na skrajno sadističen način.

nesreče

TRČENJE NA JEPRCI

V petek, 29. januarja, zjutraj je na cesti prvega reda na Jepci voznik osebnega avtomobila Stanislav Ravnik iz Kranja zaradi poredice zapeljal s ceste. Pri tem je trčil v prikolico kampanjole, ki je stala zunaj cestišča, lastnik pa je Ivan Janhar iz Lahovč. V nesreči ni bil nihče ranjen, škode pa je za 9000 dinarjev.

ZANESLO GA JE V LEVO

Na cesti tretjega reda med Cerkljami in Zg. Brnikom se je v nedeljo, 31. januarja dopoldne pripetila prometna nesreča zaradi vožnje po levi strani ceste. Voznik osebnega avtomobila Ivan Marjek iz Kranja je zaradi neprimerne hitrosti v desnem ostrem ovinku zapeljal na levo stran ceste prav tedaj, ko je iz nasprotne smeri pripeljal voznik osebnega avtomobila Jože Steh iz Kamnika. Pri trčenju ni bil nihče ranjen, škode na vozilih pa je za 12.000 din.

NEPRAVILNO VKLJUČEVANJE V PROMET

S parkirnega prostora v Cerkljah je v nedeljo, 31. januarja, dopoldne zapeljala na cesto tretjega reda voznica osebnega avtomobila Pavla Turk s Pšate. Pri tem pa je zaprla pot vozniku osebnega avtomobila Jožetu Kmetiču iz Zg. Brnika. Pri trčenju je nastalo za 6000 din škode.

SMRTNA NESREČA V ŠENČURJU

V nedeljo, 31. januarja, ob osmi uri zvečer je v Šenčurju voznik osebnega avtomobila 18-letni Stanislav Podgoršek iz Šenčurja pri prehitevanju nekega avtomobila zadel Albina Dolharja, ki je prav tedaj prečkal cesto. Albin Dolhar je zaradi hudih poškodb umrl na kraju nesreče.

ZAPELJAL V PESCA

Ob eni uri zjutraj, 1. februarja, je na cesti prvega reda v Kranjski gori voznik osebnega avtomobila Nikola Maričič z Jesenic pri trgovini Zeleznina v Kranjski gori zapeljal v Tomaža Koširja in Mileno Dragan, ki sta šla po desni strani ceste. Pri trčenju je bila Draganova hudo ranjena, Košir pa laže. Draganovo so prepeljali v jeseniško bolnišnico.

V OVINKU ZADEL KOLESARJA

V ponedeljek, 1. februarja, zvečer je na cesti med Cerkljami in Zg. Brnikom voznik osebnega avtomobila Iztok Pekolja iz Novega mesta zaradi neprimerne hitrosti v ostrem preglednem ovinku zapeljal na levo in pri tem opazil kolesarja Franca Remica s Pšenične police, ki je pripeljal po skrajni desni iz nasprotne smeri. Kolesarja je pri trčenju vrglo s ceste. S hujšimi poškodbami so ga prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

L. M.

s sodišča

BREZCILJNOST, KI VODI V KRIMINAL

Senat okrožnega sodišča v Kranju je obsodil Franca Mesojedca, starega 30 let, z Jesenic, na tri leta strogega zapor.

Franc Mesojedec je v oktobru lani s pismenim pooblastilom gostilničarja Janeza Majerja prevzel pri direktorju gledališča Milanu Kavsu v Piranu slonov okel, velik meter in dvajset centimetrov. Okel je bil umetniško rezljan, rezbarije pa so predstavljale neko kongoško pleme v razdobju od rojstva do smrti. Vrednost slonovega okla so ocenili na dva milijona starih din. Gostilničar, ki je prosil Mesojedca, da bi mu pripeljal iz Pirana dragoceni okel, le-tega ni prejel. Mesojedec je namreč umetnino prodal za 120.000 starih din Helmutu Rabbu.

Mesojedec je bil obsojen tudi za kaznivo dejanje tatvine. V oktobru je iz stanovanja Nade Korbar na Jesenicah odnesel 65.000 starih din, v novembru pa je v Plazovju pri Rimskih Toplicah iz stanovanja Jožeta Puškina odnesel radijski tranzistor v vrednosti 78.000 starih din.

Sodišče je pri odmeri kazni upoštevalo, da je bil Franc Mesojedec pred leti že obsojen zaradi podobnega kaznivga dejanja. Takoj po prestani zaporni kazni je pobegnil čez mejo, v septembru lani pa se je vrnil. Po poklicu je avtomehaničar. Po vrnitvi se ni zaposlil, pač pa je iskal denar za zapravljane in popivanje na nepošten način. Tako je ves denar, ki ga je dobil od preprodanega dragocenega okla, zapil, prav tako pa tudi ves ostali denar. Zaradi ponovnega kaznivga dejanja, brezciljnega življenja, saj išče le denar za popivanje, se sodišče ni moglo odločiti za milejšo kazen.

Vlom v trafiko

V ponedeljek, 1. januarja, nekaj po deveti uri zvečer je neznanj vlomilec vlomil v prodajalno trgovskega podjetja Tobak na Jesenicah na Cesti železarjev. Neznanec je razbil steklo na prodajnem okencu, skozi odprtino segel v notranjost in vzel tri vžigalnike in tri navadne ovratne verižice. Škode je za 74 dinarjev.

Zahvala

Ob boleči izgubi moža, očeta, brata, strica in starega očeta

Alojza Povha

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam pomagali v težkih trenutkih in ga spremili na zadnji poti.

Zalujoči: žena Jožica, sin Slavko in drugo sorodstvo

Kranj, 2. februarja 1971

Oznajamo žalostno vest, da je tragično preminil naš dragi mož, oče, sin in brat

Jože Bizovičar

maj — pilot v JLA

Pogreb pokojnika bo v četrtek, 4. februarja, ob 16. uri izpred hiše žalosti Šempetrska 42 v Stražišču pri Kranju na stražiško pokopališče.

Zalujoči: žena Mira, sinova Boris in Darko, hčerka Dragica, oče, mama, brat in sestra z družinama, Skokovi in drugo sorodstvo

Zadar, Koper, Kočevje, Ljubljana, Kranj, 2. februarja 1971

Sporočamo vsem članom kolektiva in znancem, da je tragično preminil naš sodelavec

Albin Dolhar

strojnik v OTM

Pogreb pokojnika bo v sredo, 3. februarja 1971, ob 16. uri na pokopališče v Šenčurju.

Ohranili ga bomo v trajnem spominu.

GOZDNO GOSPODARSTVO KRANJ
Obrat transporta in mehanizacije

Sporočamo žalostno vest, da nas je nenadoma zapustil naš dragi

Albin Dolhar

zaposlen v GG Kranj

Na zadnji poti ga bomo spremili 3. februarja 1971 ob 16. uri iz hiše žalosti v Šenčurju na pokopališče v Šenčur.

Zalujoči: žena Rozka, sin Darko, mama, oče, sestra, bratje in drugo sorodstvo

Po dolgi in težki bolezni je doživel dragi mož, sin, brat in stric

Peter Verdir

mesarski mojster

Pogreb dragega pokojnika bo v sredo, 3. februarja ob 16. uri z hiše žalosti v Zadragi 10, na pokopališče v Duplje.

Zalujoči: žena Julka, oče, brat Lojze z družino, sestre Francka in Berta ter Micka in Dani z družinama

Zadraga, 1. februarja 1971

Naš komentar

Štefančič od 1. februarja ni več član SK Triglav

Na 70-metrski skakalnici v Zireh je bilo v nedeljo republiško prvenstvo za člane in starejše mladince. Organizatorjem ne gre ničesar očitati, saj so kljub močnemu dežju in megli, v katero se je pogreznila skakalnica, odlično opravili svojo nalogo.

Razen M. Mesca, Zajca, Loštreka so nastopili vsi najboljši slovenski tekmovalci. Zataknilo se je le pri prijavah tekmovalcev. Na sobotnem zbranju štartnih števil pri članih je namreč Kranjski Triglav med svojimi kandidati prijavil tudi člana in državnega reprezentanta Petra Štefančiča. Lepo in prav. Po pregledu prijav tekmovalcev SD Jesenice pa je bil med ostalimi zapisan tudi Triglavčan Štefančič. In kaj sedaj? Matični klub mu še ni izdal izpisanice za prestop. Kaj je torej privedlo Jeseničane, da so ga kljub temu prijavili kot svojega predstavnika? Vendar bi morali vedeti, da tekmovalci ne smejo nastopiti za dva kluba hkrati. Želja Štefančiča je bila, da po vseh zapletih, ki jih je imel s Triglavom, prestopi k Jeseničanom. A to je le želja. Na željo pa se ni moč ozirati. Po več kot dvehurni ostri debati je Štefančič vendarle štartal in zasedel drugo mesto.

V ponedeljek, 1. februarja, so na seji upravnega odbora SK Triglav sklenili, da Štefančiču dajo izpisanico. Tako torej od 1. februarja ni več član njihovega kluba in ima proste roke pri izbiri novega društva. Ker pa je v pravilniku Smučarske zveze Jugoslavije člen, ki pravi, da v eni sezoni tekmovalci ne sme štartati za dva različna kluba, se Štefančič letos ne bo mogel udeležiti državnega prvenstva in tekmovanja, ki veljajo za kategorizacijo.

D. Humer

Prvenstvo Gorenjske v veleslalomu za pionirje in cicibane

Prvaki: Kolenc, Caf, Gašperšič in Lukanc

Smučarski klub Transturnist je organiziral v nedeljo na Starem vrhu prvenstvo Gorenjske v veleslalomu za cicibane, cicibanke, mlajše pionirke in mlajše pionirje. Nastopilo je nad 160 tekmovalcev. Prvenstvo je pokazalo, da premoč Jeseničanov in Tržičanov ni več tako očitna kot je bila v preteklih letih.

Vrstni red najboljših — MLAJSE PIONIRKE: 1. Caf (Jesenice), 2. Šober (Tržič), 3. Koželj (Transturnist), 4. Jurančič (Triglav), 5. Porenta (Transturnist) itd.; MLAJŠI PIONIRJI: 1. Lukanc, 2. Križaj (oba Tržič), 3. Gasar, 4. Saksida (oba Jesenice), 5. Valič (Transturnist) itd.; CICIBANKE — 1. Kolenc, 2. Valič (oba Transturnist), 3. Matek

(Transturnist), 4. Pajntar (Jesenice), 5. Bregar (Jezersko) itd.; CICIBANI: 1. Gašperšič, 2. Vuško (oba Transturnist), 3. Markič (Tržič), 4. Podlipce, 5. Podrekar (oba Jesenice).

P. Pokorn

Ekipa Triglava — državna reprezentanca

Od 5. do 7. februarja bo v Nesellwangu v ZRN letošnje evropsko prvenstvo v klasičnih disciplinah. Državno reprezentanco v skokih bodo sestavljali tri-

je Kranjčani, in sicer Klemen Kobal, Bogdan Norčič in Jože Kapušin.

Ekipo tekačev pa bodo sestavljali: Šimnic, Jelenc, Tajnikar in Mozgan.

Zimsko prvenstvo SRS v rokometu Kamnik in Križe v finalu

V mali dvorani hale Tivoli so v soboto in nedeljo končali s prvim delom rokometiške in rokometiške v skupini A — pri ženskah — ter moški v skupini B — podskupina b — in v skupini B — podskupina c. Od gorenjskih predstavnikov so se v zaključni del tekmovanja uvrstili ekipi Kamnika in Križev, ki se bosta borili za prvo mesto ter ekipa Dupelj, ki ima dobre

možnosti za solidno uvrstitev. Pri ženskah v skupini A pa so igralce Alplesa zasedle zadnje mesto brez osvojene točke.

Rezultati: ženske: Olimpija: Alplesa 12:1, Zamet: Alplesa 25:5, moški: Kamnik: Duplje 12:8, Topol: Duplje 11:11, Hrastnik: Kamnik 13:11, Križe: Krmelj 12:10, Križe: Jadrans 11:14.

-dh

Državno prvenstvo v hokeju na ledu Zavesa je padla

Z zadnjim kolom se je v soboto in nedeljo končalo letošnje državno prvenstvo v hokeju na ledu v skupini A in B. Naslov najboljšega v državi so brez poraza premočno osvojili Jeseničani. To jim je uspelo že petnajstič. Z osvojitvijo prvega mesta in naslova najboljšega v pokalnem prvenstvu so dokazali, da v Jugoslaviji nimajo nasprotnika, ki bi jim lahko odvzel hokejski prestol, in da so za razred boljši od svojih nasprotnikov.

Tudi zadnja tekma v soboto, je pokazala, kako je treba igrati hokej. Že štirikrat

v tem mesecu sta se srečali ekipi Olimpije in Jesenice. V vseh štirih tekmah so prvaki dali pravo lekcijo drugouvršeni ekipi Olimpiji. Premagovali so jih prepričljivo in z visokimi rezultati.

V skupini B so Kranjskogorci v nedeljo v Beogradu premagali svojega najhujšega konkurenta za vstop v elitno A skupino. Ujeli so zadnji vlak in tako bodo drugo leto skupno z beograjskim Partizanom spet v družbi najboljših jugoslovanskih moštev. Po prikazani igri v letošnjem prvenstvu jim to mesto tudi pripada.

-dh

Za veliko nagrado Lavantala

Na II. mednarodnem tekmovanju za veliko nagrado Lavantala 30. in 31. januarja, v Wolfsbergu v Avstriji, je sodelovala tudi ekipa slovenskih sankarjev, ki jo je sestavljalo šest tekmovalcev iz Tržiča in trije z Jesenic. Tekmovanja so se udeležili skoraj vsi najboljši sankarji avstrijske Koroške in Štajerske, med njimi tudi evropski prvak Stangl. Tekmovalci so morali opraviti na enosedihi tri teke pri dvosedihi pa dva.

Med člani so se naši uvrstili: Julij Ulčar je bil petnajsti, Vinko Lavtižar enaindvajseti, Milan Česen ml. triindvajseti, Janez Bahun štiriindvajseti in Rudi Teran šestindvajseti.

Pri mladincih je bil najboljši Franci Rihtar, ki je zasedel dvanajsto mesto.

Med članicami je bila Kati Ovsenek iz Tržiča druga, Barbka Tišler pa šesta.

Toplo pa lahko čestitamo veteranu našega sankškega športa Milanu Česnu st., ki je bil v skupini starejših članov najboljši. Pri dvosedihi je Ulčar s sovozačem Rihtarjem zasedel deseto mesto, dvojica Bahun — Česen ml. pa je bila trinajsta.

J. J.

Prvenstvo SRS v smučarskih skokih

Najboljši: Smolej, Kobal in Turk

V Kranjski gori in v Zireh je bilo letošnje prvenstvo Slovenije v smučarskih skokih za člane in mladince. Organizatorji so imeli velike težave, da so pripravili skakalnici za najpomembnejše slovensko tekmovanje, saj je v obeh krajih na dan tekmovanja deževalo, še posebej pa so bile izredno težke razmere v Zireh, kjer je ves čas tekmovanja lilo kot iz škafe, poleg tega pa je bila skakalnica ovita v meglo.

V članski konkurenci so manjkali Zajc, Mesec in Loštrek, ki so bili na švicarski turneji, in Bogataj, ki zaradi poškodbe še vedno ni smel nastopiti, podobno kot Prelovšek. Sicer pa je bila zbrana v ostalem vsa elita skakalnega športa. Za prvo mesto so se udarili Smolej, Štefančič in Danilo Pudgar, ki so bili po kvaliteti povsem enaki. Vsi trije se imeli enake možnosti za osvojitve prvega mesta. S prednostjo dveh desetink točke je zmagal Stanko Smolej (JLA) pred Kranjčanom Petrom Štefančičem in Danilom Pudgarjem iz Črne. Še najbolj pa je presenetil mladi Pudgar, ki je pustil za sabo vrsto državnih reprezentantov, ki so imeli precej več treningov kot Pudgar.

V konkurenci starejših mladincev so bili razred zase Kobal, Norčič, Kapušin in Cuznar. Z lahkoto je zmagal mladi Kranjčan Kobal, ker so ostali trije padli vsak pri enem skoku. Med mlajšimi mladinci, ki so tekmovali v Kranjski gori, gorenjski predstavniki niso imeli uspeha, saj so vsa najboljša mesta pobrali mladi skakalci iz Logateca.

Vrstni red: ČLANI — 1. Smolej (JLA), 2. Štefančič (Triglav), 3. Danilo Pudgar (Črna), 4. Dolhar (JLA), 5. Jurman (JLA), 6. Demšar, 7. Dovžan (oba Jesenice) ... 10. Gorjanc (Triglav), 11. Krznarič (Jesenice) 12. F. Mesec (Triglav) ... 15. F. Giacomelli (Alpina) itd.; STAREJŠI MLADINCI — 1. Kobal (Triglav), 2. Blaznik (Ilirija), 3. Oblak (Logatec), 4. Kapušin, 5. Grosar, 6. Norčič (vsi Triglav), 7. Poljanšek ... 9. Cuznar, 10. Legat (oba Jesenice); ML. MLADINCI — 1. Miro Turk, 2. Tršar, 3. Merljak (vsi Logatec), 4. Bradeško (Ilirija), 5. Praprotnik (Križe) ... 7. Zupan (Jesenice), 9. Očko (Triglav) itd.

J. Javornik

Poraz Triglava

V četrtem kolu slovenskega hokejskega prvenstva je kranjski Triglav v gosteh visoko izgubil z Olimpijo B. (9:1).

Kranjčani so nastopili oslabiljeni brez Andoljška in Zagorca in se niso mogli resneje upirati tehnično bolj-šim domačinom. Pri Triglav-
vanih so se izkazali: Mulej, Stojanovič, Balderman, Adlešič ter mladi Sajovic. I. P.

1 vprašanje 3 odgovori

V nedeljo, 31. januarja, so se zbrali v Kranju na rednem obnem zboru delovni invalidi z Gorenjske. Pogovorili so se o težavah, ki jih imajo s prekvalifikacijo in ustrezno zaposlitvijo. Seznanili so invalide z njihovimi pravicami in z delom društva telesnih invalidov. Trije udeleženci zbora so o tem povedali:

Francka Kadunc, delavka v tovarni Planika v Kranju: »Sem delovni invalid tretje stopnje. Članica društva telesnih invalidov za Gorenjsko sem od vsega začetka, to se pravi dve leti. Društvo ima svoje podružnice v Skofji Loki, Radovljici, Trzinu, Jesenicah in v Kranju. Namen organizacije je dati delovnemu invalidu občutek, da se še nekdo zanima za njegove težave in mu jih pomaga reševati. V zadnjem času pa socialno ogroženim že lahko tudi denarno pomaga. Društvo namerava ustanoviti razne športne sekcije, kjer bi se invalidi med seboj spoznavali in se tudi uveljavili. Pri tem pa si želim več razumevanja družbenopolitičnih organizacij in delovnih kolektivov. Tudi invalidu pripada mesto v naši družbi!«

Langus Anton, vratar v železarni na Jesenicah: »Deset let sem delal kot žerjavovodja v železarni. Zaradi bolezni sem postal delovni invalid in sedaj sem zaposlen kot vratar v istem kolektivu. V društvo sem se vključil takoj ob ustanovitvi. Mislim, da smo organizacijo delovnih invalidov potrebovali, saj je po mnogih kolektivih

kaj malo razumevanja za težave invalidov ob prekvalifikaciji in iskanju primerne delovne mesta.«

Kovačević Razim, poklicni gasilec v BPT Trzin: »Preden sem se poškodoval, sem bil zaposlen kot barvar. Ker tega poklica kot invalid nisem več mogel opravljati, so mi v podjetju na priporočilo invalidske komisije dali novo delovno mesto. Postal sem poklicni gasilec v tovarni. Menim, da v BPT vprašanja delovnih invalidov dobro urejajo. Imamo svojega zdravnika, ki skrbi za naše zdravje, pa tudi socialna služba se zanima za probleme invalidov. Socialna delavka vsake pol leta naredi obračun razlike v dohodkih, ki smo jih imeli kot zdravi delavci in dohodki, ki jih imamo na novih delovnih mestih. Zavod za socialno zavarovanje plača razliko, tako da tudi pri osebnih dohodkih nismo prikrajšani.

L. Bogataj

V soboto, 30. januarja, zvečer je bila v Kranju svečana premiera novega slovenskega celovečernega filma *Na klancu*. Kranjčani so film toplo sprejeli, prav tako tudi glavne igralce, ki so se po projekciji predstavili in pa avtorja filma scenarista in režiserja Vojko Duletiča. Na sliki: Ivan Jezernik, Lučka Drolc-Uršičeva, Tone Kuntner, Janez Bermež in Štefka Drolc. — Foto: F. Perdan

V stranskih vlogah v novem slovenskem filmu *Na klancu* je nastopilo več znanih slovenskih filmskih in gledaliških igralcev pa tudi igralci amaterji med njimi več Kranjčanov. Na sliki režiser filma Vojko Duletič v prijateljskem pogovoru z igralcem Kranjčanom Mirkom Cegnarjem. — Foto: F. Perdan

Predsednik Tito na Gorenjskem

V nedeljo zvečer je z Brionov na Brdo pri Kranju prišel predsednik republike Josip Broz-Tito z ženo in spremstvom. Na Brdu so predsednika Tita pozdravili generalpolkovnik Janko Sekirnik, sekretar komiteja občinske konference ZK Kranj Franc Rogelj in predsednik kranjske občinske skupščine Slavko Zalokar. V ponedeljek dopoldne pa je bil predsednik republike v ljubljanskih kliničnih bolnišnicah na rednem zdravniškem pregledu. Pogovarjal se je tudi s predstavniki ljubljanskih kliničnih bolnišnic in medicinske fakultete. Popoldne pa je tovariš Tito iz Ljubljane odpotoval v Zagreb. A. Z.

Prešernova proslava v Vrbi

Cufarjevo gledališče na Jesenicah, ki v letošnji sezoni zaradi obnove dvorane nastopa le zunaj Jesenic, tudi proslave v počastitev spomina pesnika dr. Franceta Prešerna ne more pripraviti na domačem odru. Zato so se odločili, da bodo proslavo pripravili kar v pesnikov rojstni hiši v Vrbi. P. U.

»CHEMO«

Trgovsko podjetje
s kemično-tehničnim blagom
na veliko in malo

LJUBLJANA

Cenjene potrošnike obveščamo, da bomo s 1. februarjem 1971 ponovno odprli prenovljeno prodajalno na Jesenicah, Kidričeva 21.

Vabimo vas, da si ogledate bogato izbiro:

- barv in lakov
- pralnih in čistilnih sredstev
- oblog za tla in zid
- lepil in drugega kemičnega blaga

Blago bomo prodajali po ugodnih cenah in solidno vas bomo postregli.

Obiščite nas in zadovoljni boste!